48. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1992. MÁRCIUS 11.

LUDAS MATYI

Sajtónapi revünk
a 8-9. oldalon

SÚLYEMELŐ VILÁGKUPA

IRÁNY AZ IDEGENLÉGIÓ!

A férfi a sokat tapasztaltak bizonyosságával tudta, hogy számára nincs több esély. Felhajtotta kabátja gallérját, szemébe húzta fekete kalapját, s mindenre elszántan elindult.

Az üresen kongó utcákat róva lopva hátra-hátra nézett. Nem követte senki. Szíve a torkában dobogott, amikor a bérházhoz ért. Felosont a második emeletre, és ott állt az ajtónál, az Ígéret Földjének kapujában, a menedék tornácán, egyszóval az idegenlégió budapesti toborzóirodájánál.

A férfi mély lélegzetet vett és benyitott.

Odabenn megelevenedett a rejtői világ. Az asztalnál Galamb, a széles szájú, de jóvágású figura szájharmonikázott, mellette egy buldogképű szavalta az ismerős sorokat: Hajnalban indul a század, hahó! Igen, Troppauer Hümér! S hogy a hölgyek se maradjanak el, a harmadik széken ott bájolgott a gyengébb nem egy százhúsz kilós, ámbár teljesen babaarcú reprezentánsa.

– Mentsenek meg! – lihegte kétségbeesetten a férfi. – A nyomomban vannak!

– Itt írd alá, apafej! – mutatott Galamb egy papírlap aljára. A férfi gondolkodás nélkül aláírta.

– Most már megnyugodhatsz, ezentúl senki sem nyúlhat hozzád. Megjegyzem semmi közöm hozzá, de emiatt a piti lopás miatt nem kellett volna így begyulladnod. Lopásért esetleg kiverik a fogad, de nem akasztanak.

– Miféle lopás? – kerekedett ki a férfi szeme.

– Hát ezek az ollók, meg efféle kacatok – mutatott Galamb a férfi kabátjából sorra potyogó szikékre, érfogókra, s egyéb orvosi kéziszerszámokra.

– Ugyan, kérem! – háborodott fel a férfi. – Ezeket nem loptam, sőt. Én egy kórházból szöktem, ahol engem májműtét címén meg akartak gyilkolni.

Azzal széttárta kabátját, s a jelenlévők elé tárta felnyitott hasát, ahonnan továbbra is hullottak a műtéti eszközök.

– Ejnye, kérem! – szólt rá fegyelmezőn Troppauer. – Egy úriember nem mutogatja korán reggel a belső szerveit, pláne nem, hölgyek jelenlétében.

– Elnézését kérem – biccentett a férfi a teljesen babaarcú hölgy felé –, de reflektálnom kellett a lopás vádjára. Ha tudnák, ki vagyok, nem feltételeznének rólam ilyet.

– Biztos ön ebben? – hitetlenkedett Galamb

– Ha megmondanám, ki vagyok, maguk rettentően csodálkoznának – jelentette ki a férfi.

– Nyögd ki apa, ne sajnálj minket! – dörmögte Troppauer.

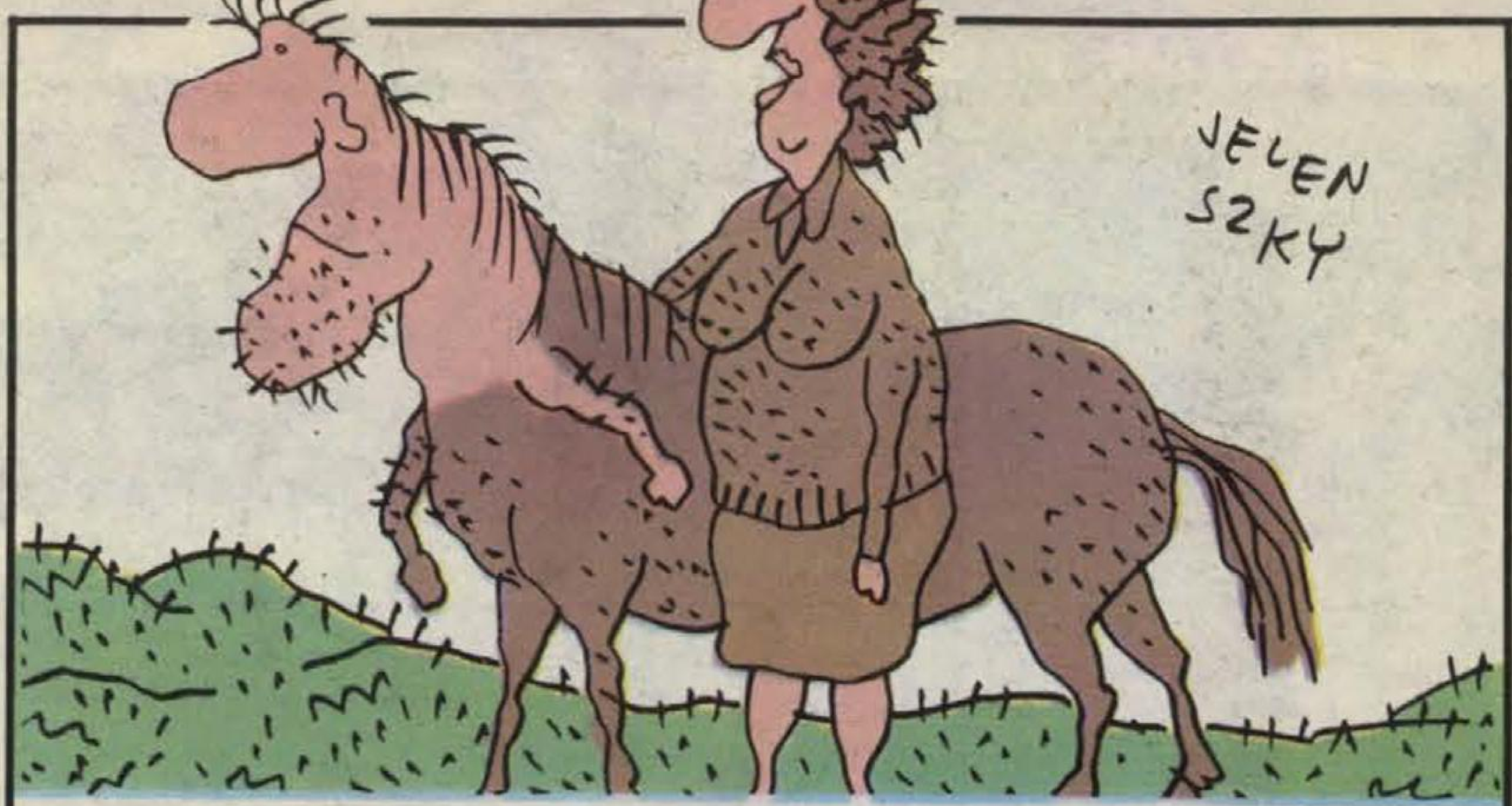
– Erick Honecker vagyok, a volt NDK vezetője! – harsogta győztes mosollyal a férfi, és a hatást lemérendő, felemelt fejjel körbenézett a teremben. A megdöbbenés azonban elmaradt.

– Nem úgy – morogta közönyösen Galamb. – Voltak itt már mozdonyvezetők is.

– De én főtitkár voltam! – ordított a férfi.

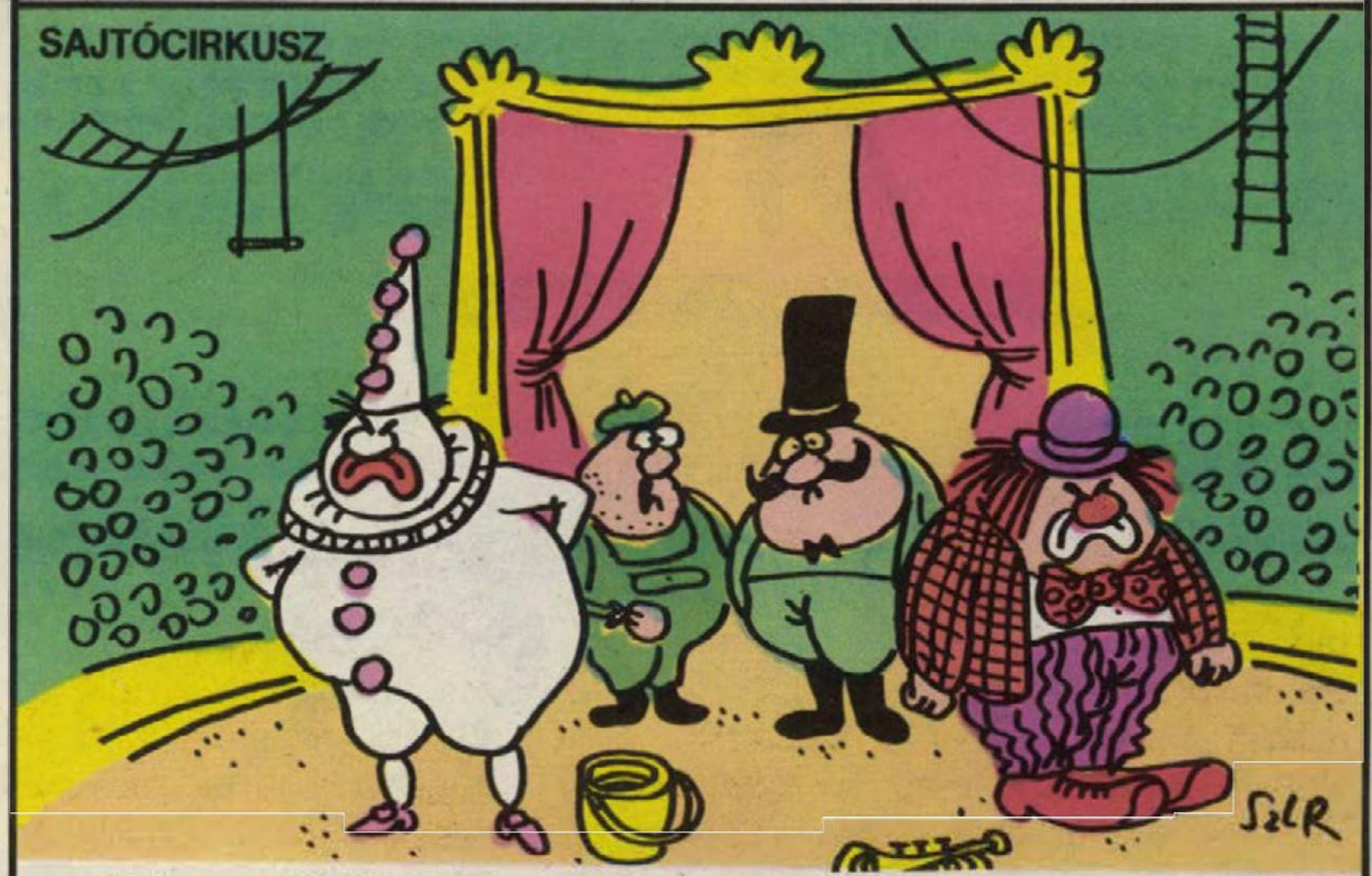
– Jó, jó – nyugtatta Galamb. – Azért mégsem kell annyira kiabálni. Félórája sincs, hogy felvettük a Fidel Castrót...

FARKAS MÁRTON

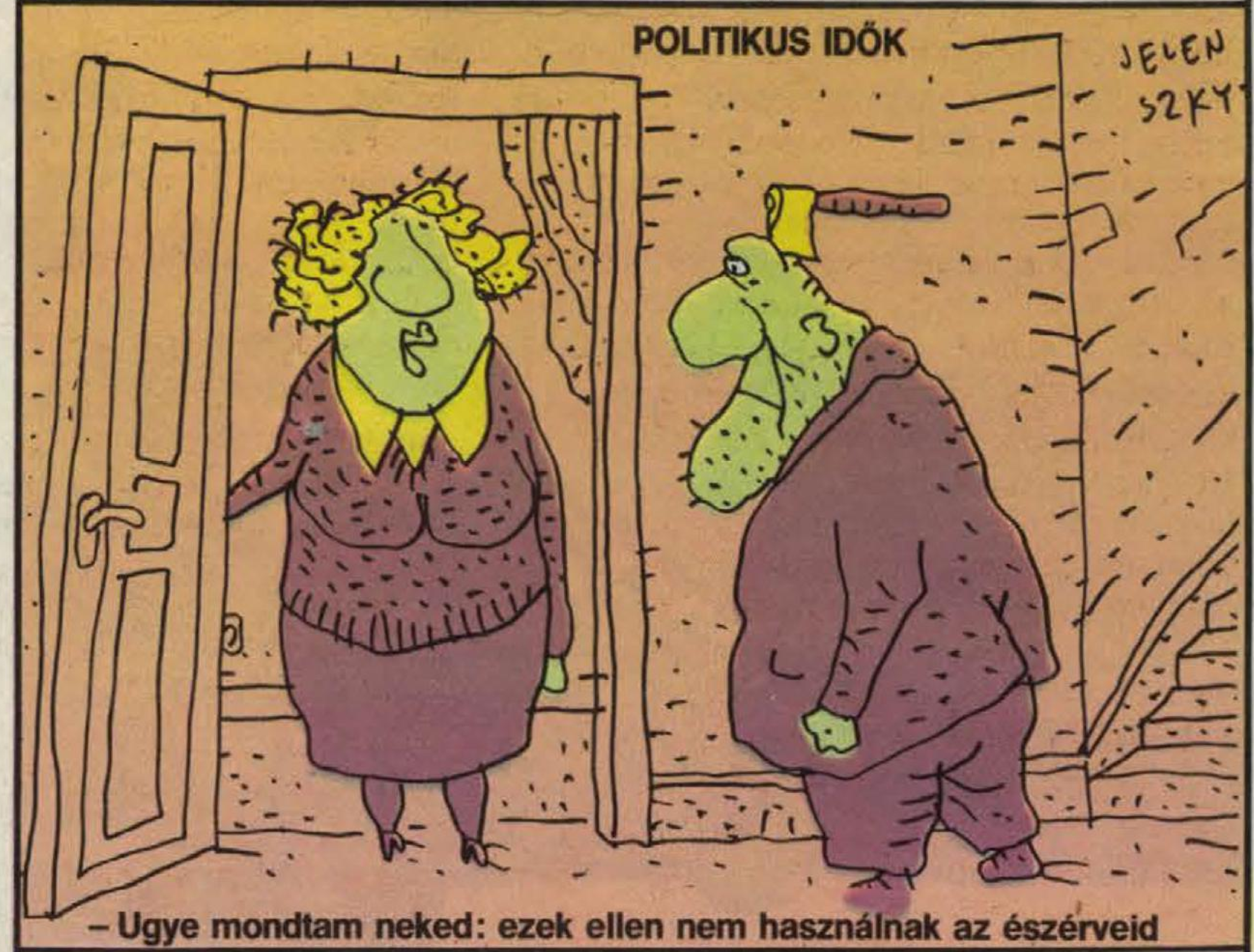
– Túl érzékeny vagy, nem foglalkozna veled az ellenzéki sajtó, ha nem lennél kormánypárti

SAJTÓCIRKUSZ

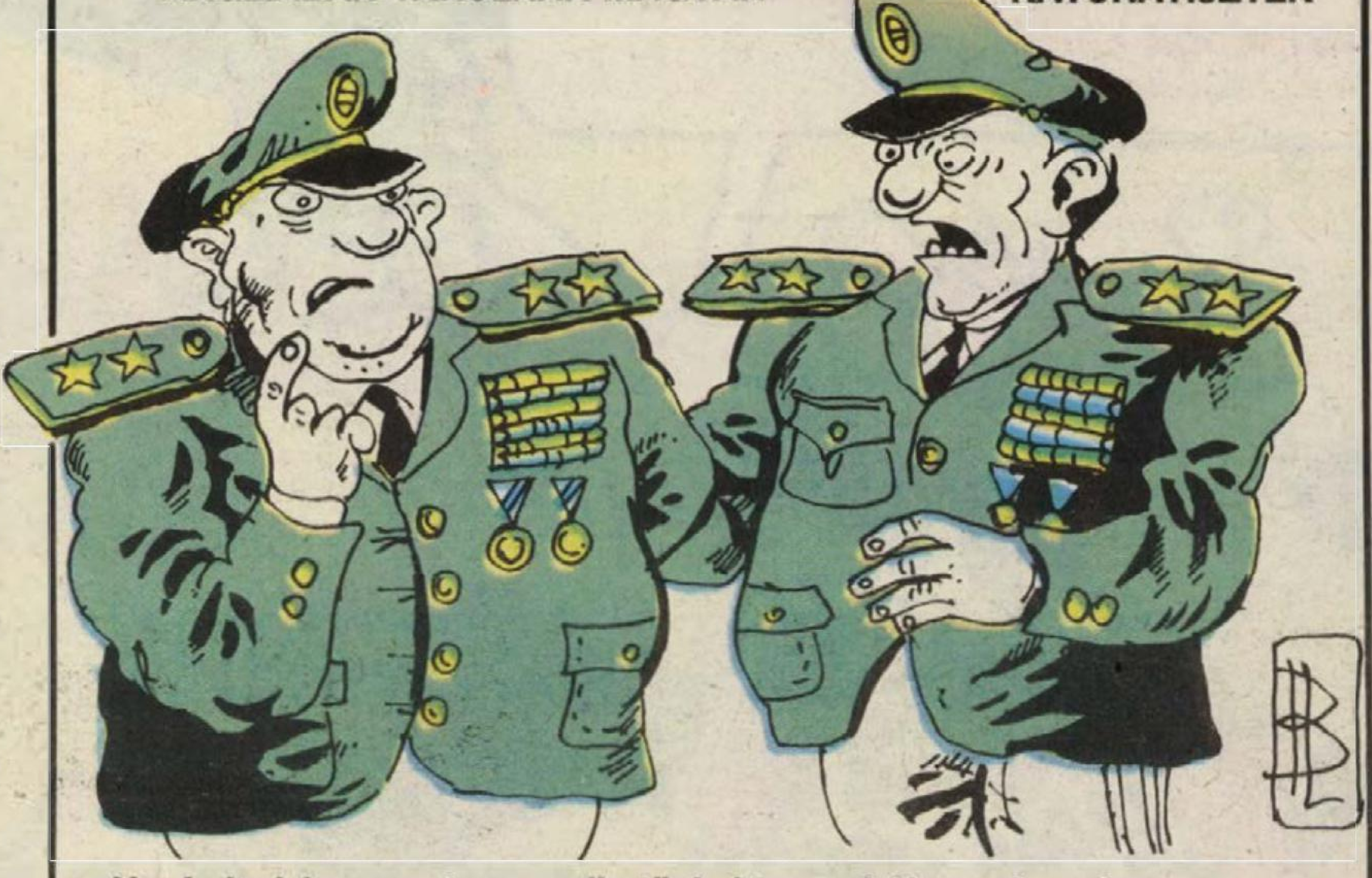
– Baj van, főnök! Ezek úgy összevesztek, hogy nem hajlandók se fenékbe rúgni a másikat, se sarat dobálni egymásra!...

POLITIKUS IDŐK

– Ugye mondtam neked: ezek ellen nem használnak az észérveid

ANGLIÁBAN TANULNAK MAGYAR KATONATISZTEK

– No, Lajoskám, most nyergelhetünk át oroszból angol nyelvre...

BÉKEFENNTARTÓ ERŐK

WALESA SZÉLIRÁNYBAN

MILYENEK A BOSNYÁKOK?

Jó pár éve mesélt nekem a dinári-hegyi bosnyákokról az akkor jugoszláv Ivo, akivel egy nemzetközi írótalálkozó hozott össze a bolgár Aranyparton.

– Amikor a főszerkesztő engem bízott meg – mondta –, hogy riportot készítsek róluk, drága kollégáim Belgrádban komolyan-tréfásan úgy búcsúztattak, mint akit aligha látnak még az életben. Ne féltsetek, nyugtattam őket, ép bőrrel úszom meg, hiszen anyám révén magam is félig bosnyák vagyok, csak az apám szerb. De hazudnék, ha azt mondanám, hogy némi aggodalom nem bujkált bennem. Nézd, a bosnyákokról mindenki tudta, hogy náluk erősebb, edzettebb, harcosabb náció nem él köztársaságunkban. Roppant összetartók, szoros törzsközösségben élnek, nem nagyon szívelik az idegent. Halálig ragaszkodnak tulajdonukhoz, szabad életükhöz, hegyeikhez, erdőségeikhez, kiváltképp pedig a fegyvereikhez. Amikor a második világháború végén Tito elrendelte, hogy a civil lakosok adják le puskáikat, a kézigránátokat és az egyéb csecsebecséket, a dinári-hegyekből dolgukvégezetlen jöttek vissza, ha visszajöttek egyáltalán a fegyverbegyűjtő osztagok. Végül is a hatóságok belenyugodtak, hogy a hegyi bosnyákoknál, akik különben a németek elleni háború legjobb harcosainak bizonyultak, továbbra is ott lóg a falon a lábasok, kupák mellett puska, görbe tőr, töltényheveder.

– Ez mind nagyon izgalmas – szakítottam félbe –, de hogy sikerült a riport? Hogyan fogadtak?

– Hát először is elvezettek a falu legöregebb férfijához, vezetőjéhez, aki töviről hegyire kifaggatott. Amikor meggyőződött, hogy tényleg bosnyák anya szült, átölelt, megcsókolt, behívott a házába, nagy vendégséget csapott tiszteletemre. Gyerkőcök szaladtak körbe a hírrel, pár óra múlva az apró település talán minden tagja ott szorongott a főnök házában, tenyérnyi udvarán. Volt nagy eszem-iszom, megnyíltak a szívek, alig győztem magnóra venni történeteiket életükről, sorsukról. Késő estig tartott a mulatság és a beszélgetés, aztán elszéledt a nép, az öreg mindenféle állatbőrökből isteni ágyat vettetett nekem a kemence padkáján, és így szólt:

– Testvérünk, aludj jól, én majd vigyázom az álmodat.

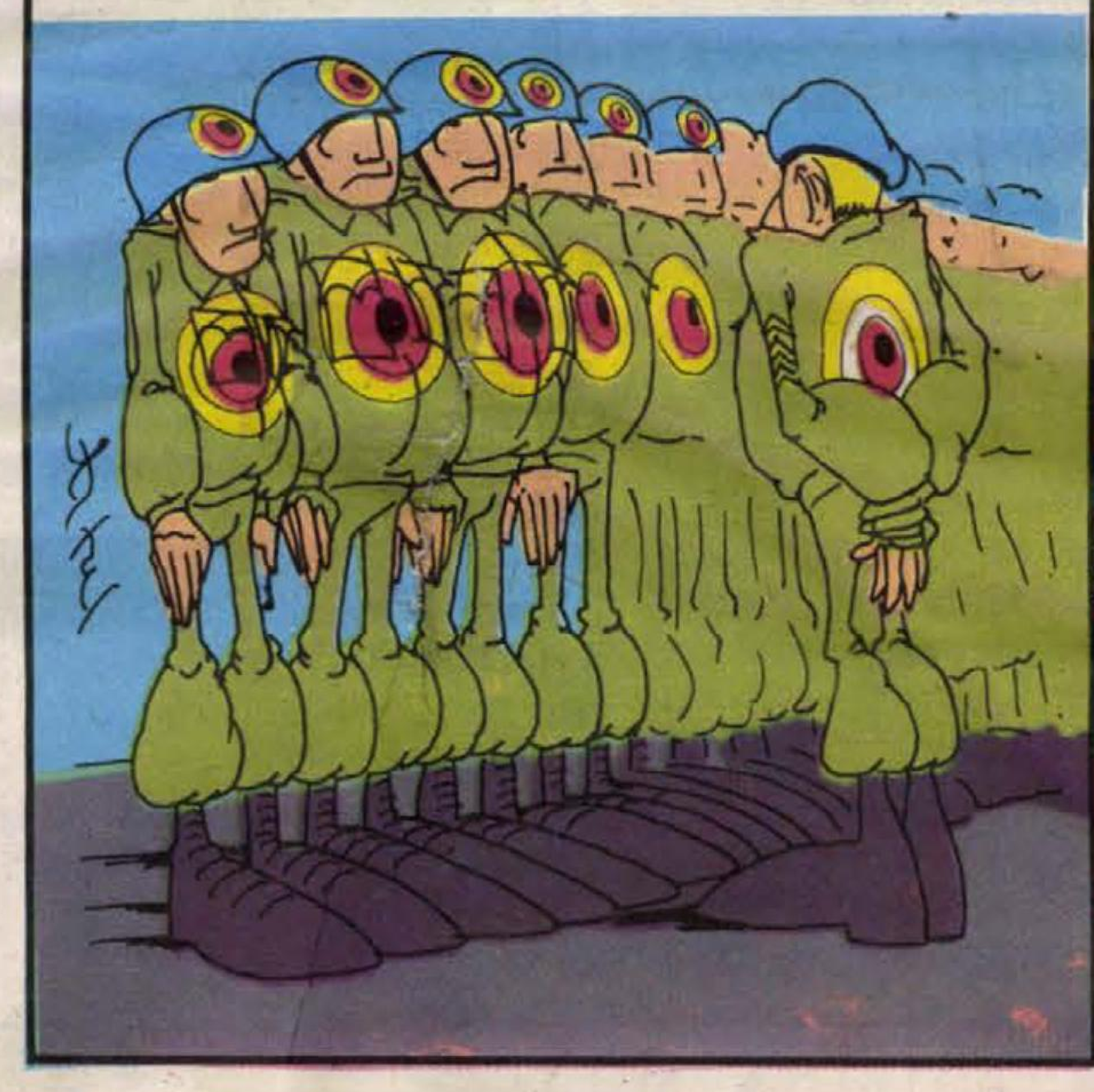
Lefeküdtem. Elaludtam, pár óra múlva arra ébredtem, hogy ki kell mennem, tudod, a sok ital... Azt eddig nem említettem, hogy a ház nem volt egészen összkomfortos, természetesen villany sem volt, vaksötétben tapogatództam kifelé az udvarra, lábujjhegyen. Az ajtóhoz, szerencsésen eljutottam, de a küszöbön átestem valamin, arccal neki egy sziklának. Kiabálás, riadalom, felvillan egy mécses lángja, hát ott ül a sarkán idős vendéglátóm, két térde között az első világháborús, ötlövetű Mannlichere, azzal vigyázta az álmomat, amint megígérte. Azon estem pofára, tele is lett a képem zúzódásokkal, hazatértem után még sokáig azzal húztak drága kollégáim, hogy mekkora szerencsém volt, hogy elfogadtak félig bosnyáknak, és ezért csak félig vertek agyon.

Pedig csak a hegyi bosnyákoknak azt a nemes tulajdonságát bizonyították sebeim, hogy náluk az ígéret nem udvarias szólam, hanem tetté váló elkötelezettség.

Hát ilyenek is ők, többek között.

KÜRTI ANDRÁS

ENSZ BÉKEFENNTARTÓ ERŐK

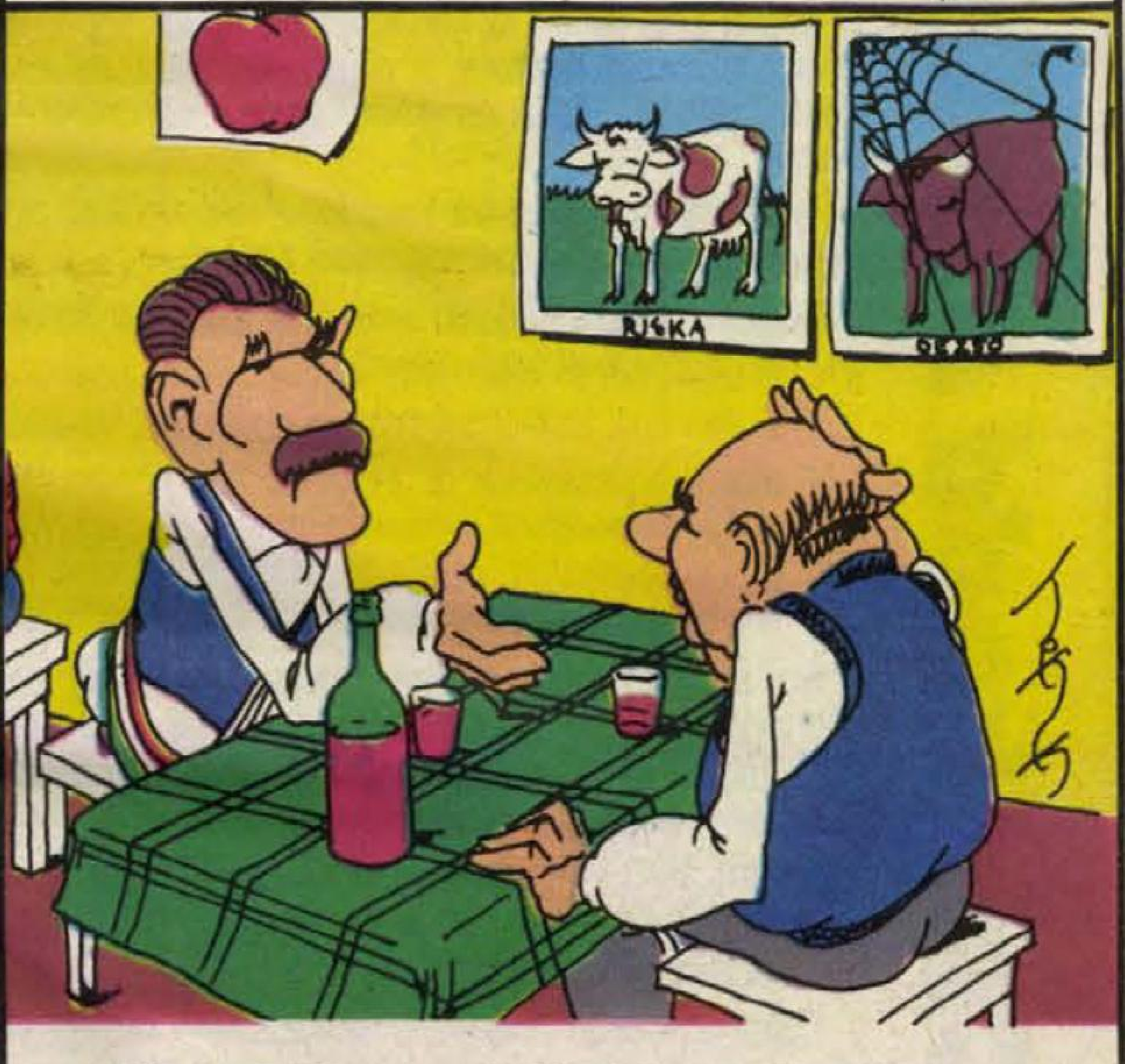
POLITIKA

Torgyánt visszahívták... TELEFONON?

SAJTÓHIBA

– Itt valami tévedés lesz! Mi nem kiléptünk a koalícióból hanem kizártuk a kormányt...

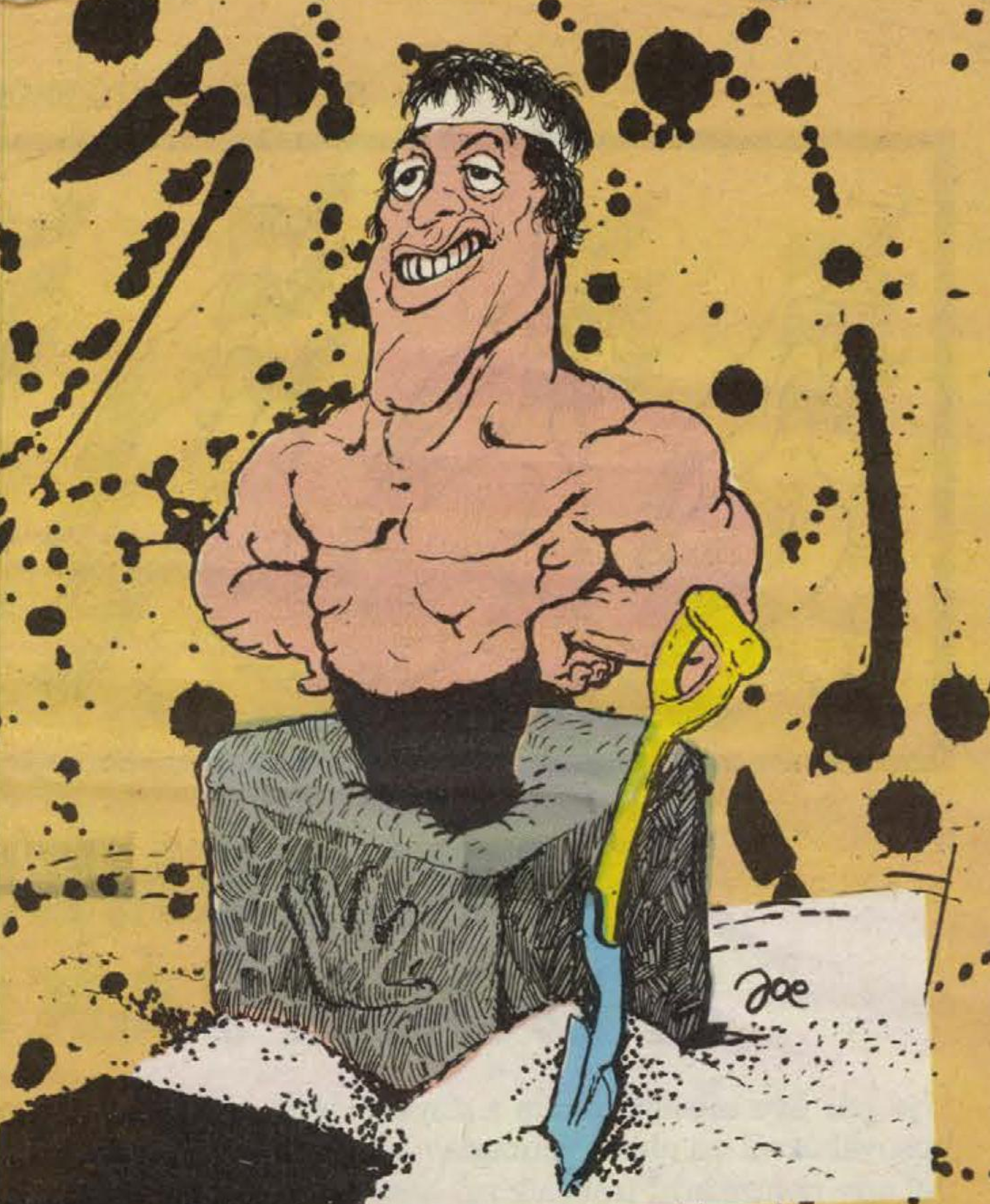

– Bizon, Bélám, a mi Józsink megásta a koholicijó sírját

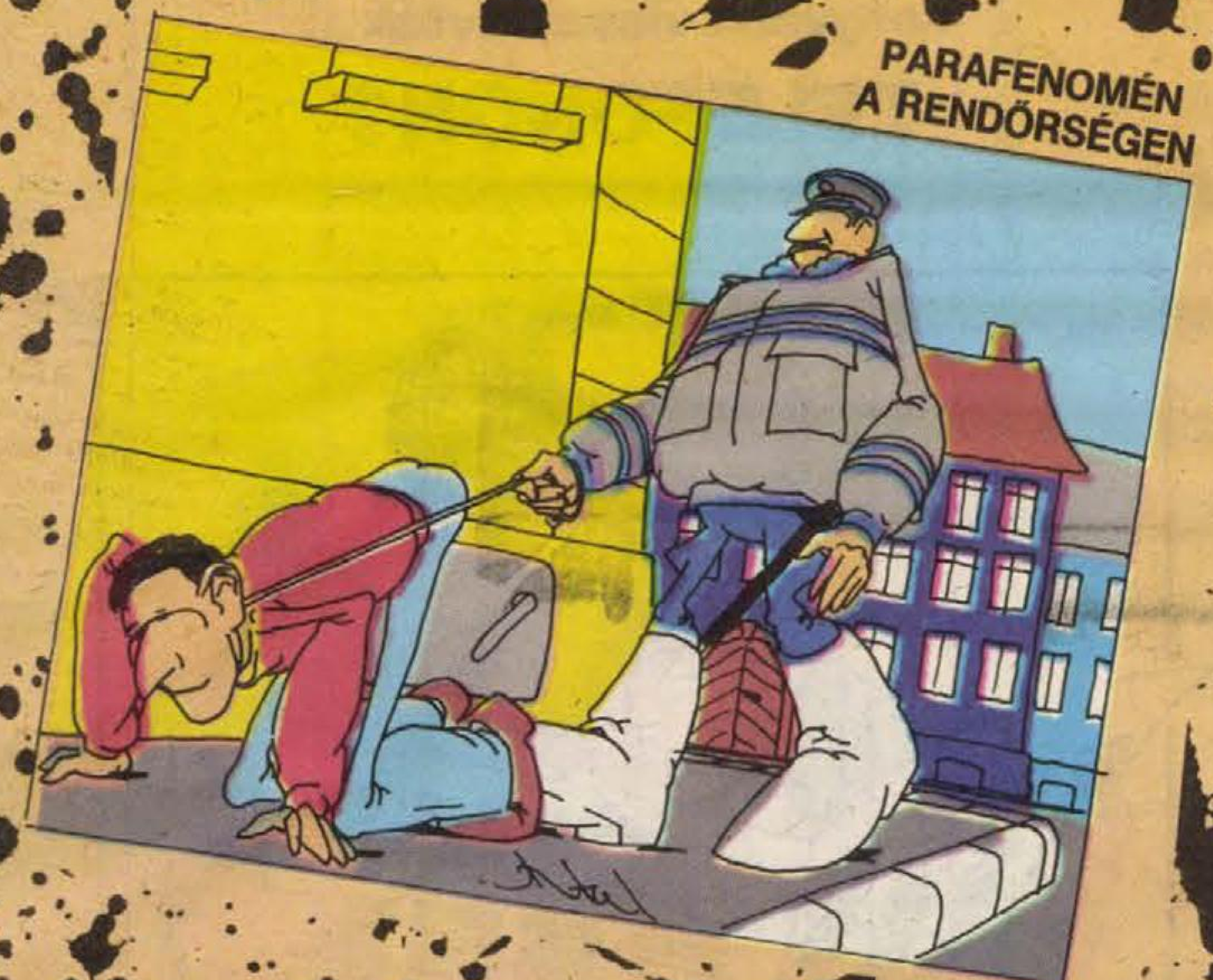
HAZAI

URI GELLER KERESI FARKAS HELGÁT

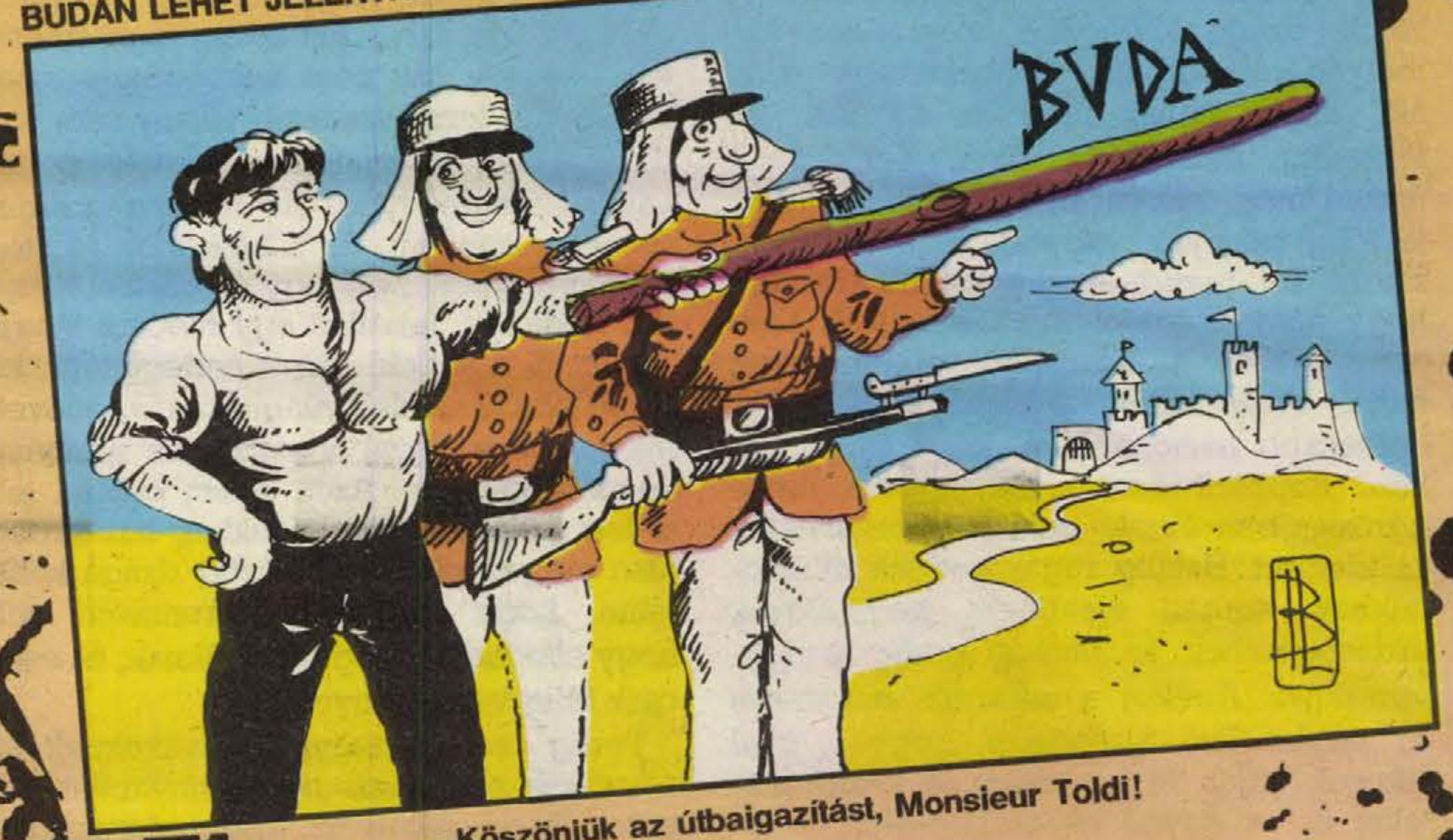

PARAFENOMÉN A RENDŐRSÉGEN

BUDÁN LEHET JELENTKEZNI AZ IDEGENLÉGIÓBA

– Köszönjük az útbaigazítást, Monsieur Toldi!

Csipkedd magad!

Olvastam a minap két vidám nyugdíjasról, kicsiny javadalmuk mellé beszereztek három nyulat és öt birkát, így eleresztve már vígan tekintenek a jövendőbe. Nyilatkoztak is: „Jobb lenne, ha a többiek is tennének valamit! Nem helyes, ha a kisnyugdíjas csak a sült galambot várja!"

Milyen igaz, jöttem rá, várják azt helyettünk éppen elegen. Persze, nem mindenütt lehet pont birgét legeltetni, s nyulat pároztatni, de arra való a fejünk, hogy törjük! Néhány ötletet közlök is alant, amúgy gondolatébresztőnek és kedvcsinálónak. Például:

Rengeteg tüzelőt takarít meg az a kisnyugdíjas, aki az idei telet a Bahamákon, Floridában, vagy a Kanári-szigeteken tölti!

Dobjuk be, amit tudunk! Íme: „Mariska néni stoppolni megtanít! Kisfiúknak se árt! Első óra: a lyuk felismerése."

„Tanuljon Tusi tántitól tekenőben nagymosni! Villanyórája meg se mozdul!"

A reggeli bevásárláson dr. Petymeg Zuárdné legutóbb molyrágta és Ciceró nevű, agg kandúr macskájával a derekán jelent meg. „Reuma ellen a legolcsóbb és prímán melegít!" – nyilatkozott. Arra a kérdésre, hogy miért nem kikészítve, macska nélkül viseli a prémet, bosszúsan felelte: „Arra Cicerónak is szüksége van."

Ne panaszkodjunk, hanem piacgazdálkodjunk! Kissé hűs lakás hűtőládának kiadható! Ha eddig szemlesütve pironkodtál, mert szemközt a lakók erkölcstelenül élnek, most nyiss peep show-t. Csak egy aprót hirdetsz: „Jöjjön, nézzen! Szórakozva tanulhat!" Persze, az egésznek megadod a módját, vágsz a foszló függönyön egy kis nyílást. Nem te leszel az első, aki egy kis lyukból remekül megél!

Lehet kifőzdét nyitni, különleges, nyugdíjas ételekkel! Reklámtál: négy főtt csirkeláb közt két malackörömcsont!

Egész életedben böcsületes voltál? Mire mentél vele? Na látod! Soha semmi nincsen későn. Ha van hű ebed, tanítsd meg csenni. Kutyusod beoson a boltba, kapja-viszi, ami kell, ordítva kergetik, de hiába. Találkozás otthon, az üzemen kívüli felvonó előtt, lihegve és farkcsóválva. (Ki hogyan szokta.)

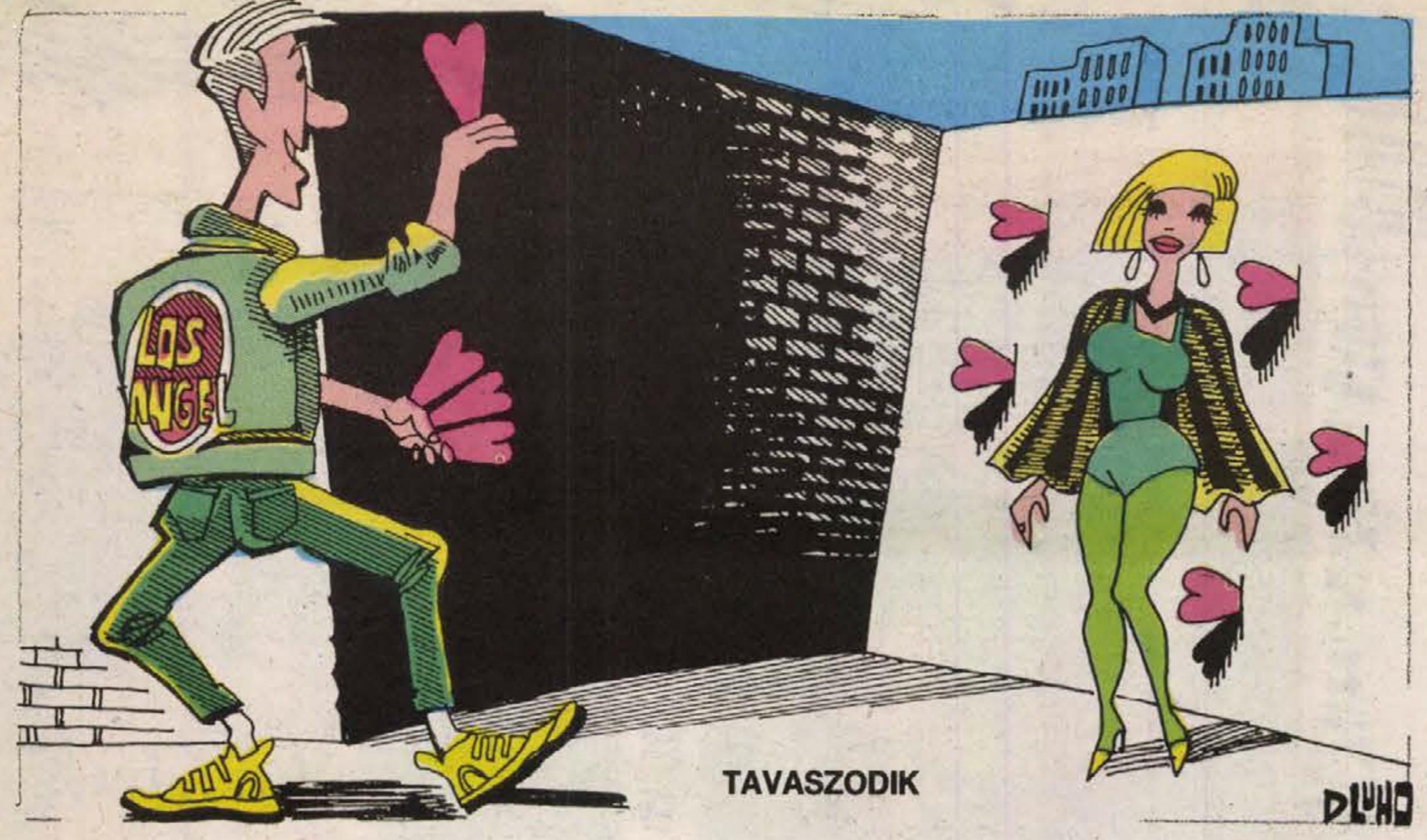
Magányos nyugdíjas gyakorta panaszkodik: ugyanannyi átalányt fizet a vízért, mint szemközt a nyolcgyerekes Négyzetmeierék. Ne panaszkodj, intézkedj! Nyiss népkádfürdőt, add ki mosodának, áruld gumicsövön a mezőgazdaságnak!

Sokan abból élnek, hogy féltett értékeiket eladogatják. Beoldalognak, félénken állnak, sóhajtva elfogadják a legpofátlanabb árat is. Hát nem emlékszünk már rá, hogyan kell eladni? Háború után, amikor tartós diétától karcsúan feljöttünk a pincéből, nagy érték volt minden ócska ruhadarab, divatba jött a vetkőztetés. Munkából este rohanvást futottunk, hogy mentsük, ami menthető. Képzeljék csak el, az ember lihegve támaszkodott a frissen szétlőtt falnak, az alig világított, és méltán néptelen utcán, amikor hirtelen és szinte a semmiből előtte termett a konyhakéses pasas. Orrod alá nyomta a nagyméretűt, és… Persze, azt gondolod, hogy rád förmedt, pénzt vagy életet követelt! Ugyan, nevetséges. Akkor még nem harapódzott el ez a helytelen parlamenti stílus. Reszketeg kérő hangon megszólalt: – „Drága kisasszonyom, vegye meg ezt a kést!" Kért érte méltányos árat, s te boldogan fizettél, mint egy remegő vöcsök. Míg eltette a pénzt, kitörölt egy könnycseppet a szeméből, szipogta, hogy kilenc gyereke éhezik tíz napja, evvel szokott a neje hagymát vágni, nem is sejti, mit művel majd vele, ha rájön, hogy már hagymavágó késük sincsen!

Otthon megnézted a szerzeményedet, biz' rozsdás volt, s nem kellett hozzá parafenomén, hogy gyatra pengéjét az ujjad köré tekerd. Ha szerencséd volt, megúsztad havi három-négy késsel, s csak eltűnődhettél, egyeseknek mennyi hagymára van szükségük.

Remélem, mások újabb ötletekkel szolgálnak! Pályázat indul! A legjobbak között kilenc lejárt nyugdíjas bérletet sorsolunk ki!

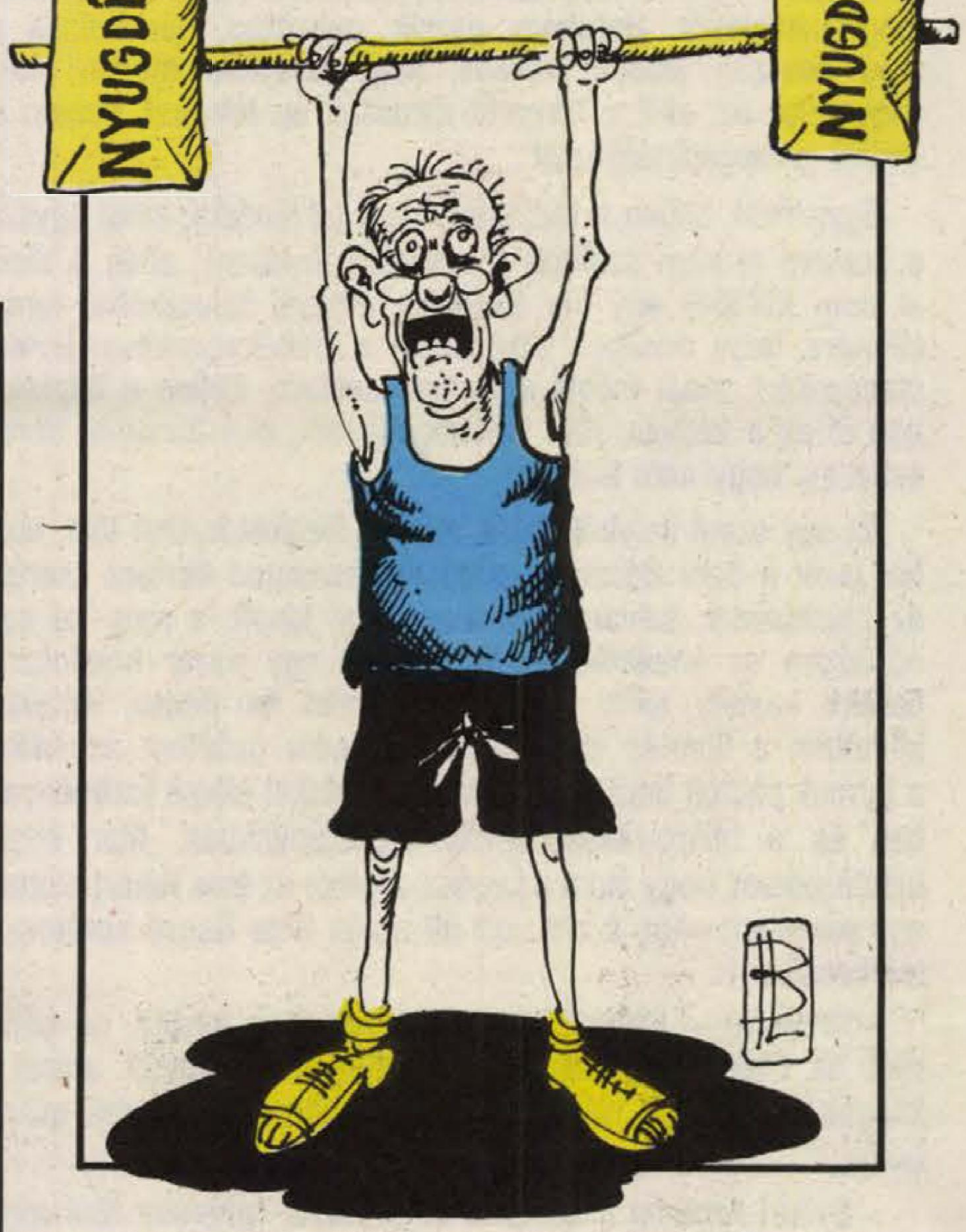
G. SZABÓ JUDIT

TAVASZODIK

HAZAI

ÉVENTE KÉTSZER EMELIK A NYUGDÍJAKAT

– Ezt a lepkesúlyt akár többször is meg tudnám emelni!

SZÍNHÁZI KALAUZ

Ön szerint, drága Hölgyem vagy Uram, ki megtévedvén az újság tarka címlapjától írásomat holmi humoros hóbortnak hiszi, Ön szerint Magyarországon a színházlátogatásnak van-é kidolgozott etikája?

Válaszát nem ismerem, de csak akkor felelt helyesen, ha azt mondta: nincsen.

Hölgyeim és Uraim, ez így nem mehet tovább! Segíteni kell Önöknek, kik tán most is ott ácsorognak lakásuk küszöbén, kirittyentve, kezükben színházjeggyel, tanácstalanul. Megpróbálom néhány mondatban összefoglalni, miképpen kell a kulturált embernek megtekintenie egy előadást.

Színházjegyet lezseren vegyünk, mindig drágát, jó előre, egy olyan napra, amikor ráérünk. Később feltétlenül tudakoljuk meg, mit kell majd megnéznünk!

Színházba egyedül mennünk nem szabad! Az borzasztó. Elvihetjük leendő vagy jelenlegi szerelmünket, esetleg kollégánkat, legrosszabb esetben házastársunkat.

Az estén legyünk csinosak! Ha a színház előcsarnokában látunk egy utálatos egyént, aki szebben öltözött mint mi, lehetőleg ne vegyük észre, vagy ha már megbámultuk, tegyünk rá néhány hangos megjegyzést. A nézőtérre az utolsó csengetést követően vonuljunk be, ekkor a sor közepére igyekezvén nézőtársaink felállva üdvözölnek bennünket. Ha a szélen ülünk, az pech.

Beszélgessünk rikácsolva, de a fények kihunyása után már csak köhögni szokás.

Ha egy lakli marha ül elénk, azt tanácsolom, lökdössük a székét, káromkodjunk szolidan, és ha nem reagál a szép szóra, nyugodtan tüsszentsünk a nyakába.

Székünkön két oldalt karfa van, könyökeinket még idejében helyezzük e támasztékokra, ha elkéstünk evvel, üljünk kényelmetlenül. (A szünet után legyünk gyorsak, próbálkozzunk újra.)

A szünetben a büfé kötelező (száraz martini, kaviár), kisujjunkat tartsuk egyenesen!

Néha a második felvonásra is érdemes ottmaradnunk. Így esetleg megértjük az elsőt. Az előadás végén, a függöny legördülésekor tépjünk ki a ruhatárba! Ha bennrekedünk, tapsolhatunk. A mellékszereplőknél nem kell megerőltetnünk magunkat, a főszereplőt viszont fogadjuk ovációval! Biztos ő volt a legjobb.

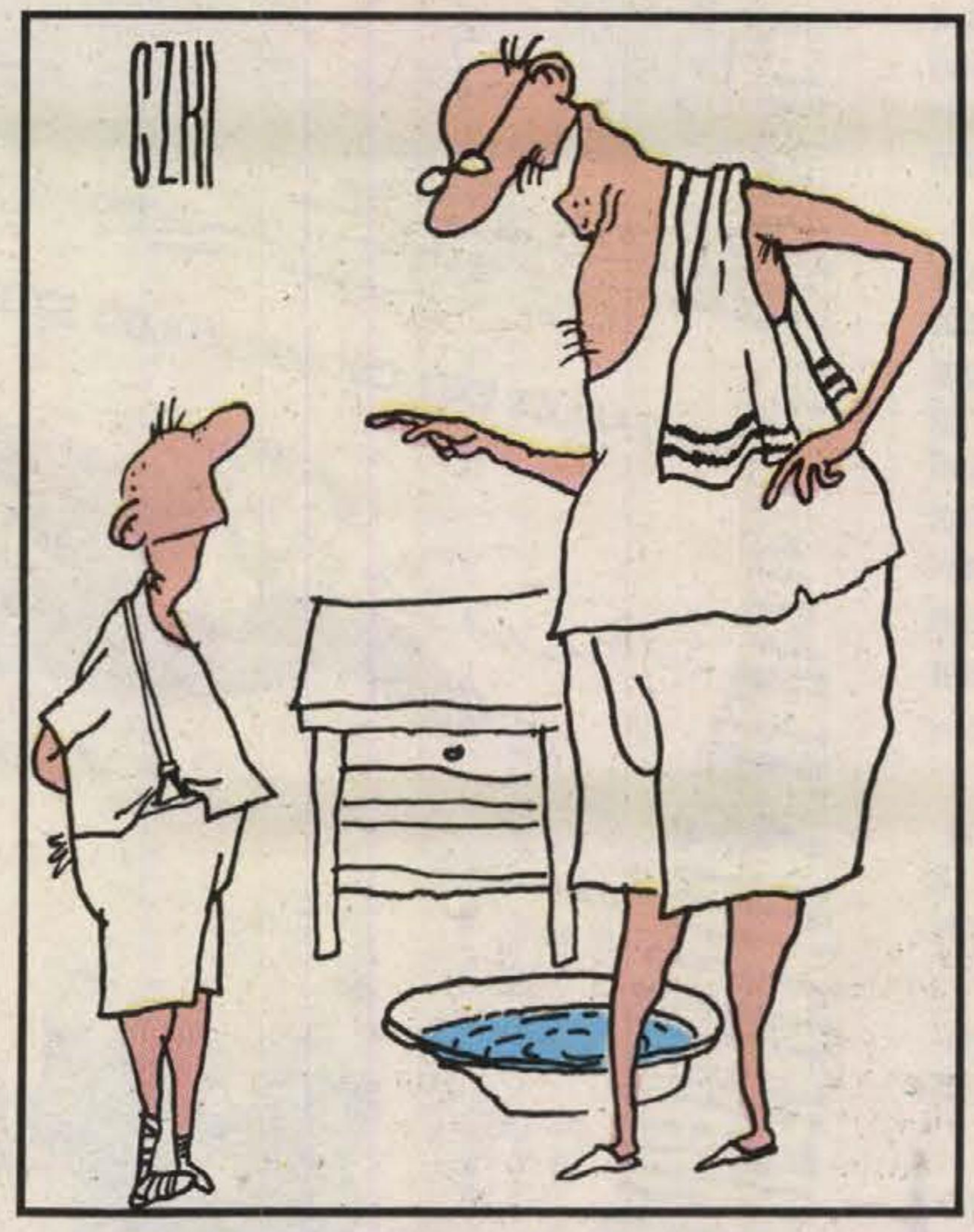
Hazafelé menet társainkat kápráztassuk el darabértelmezésünkkel, ellenvéleményeik ne befolyásoljanak bennünket.

És végezetül: eme kis útmutatót érdemes az újságból kivágni, és apró műanyag tasakban magunknál hordani. De még jobb lenne, ha minden színház rányomtatná a jegyei hátoldalára.

Ám addig is: jó szórakozást!

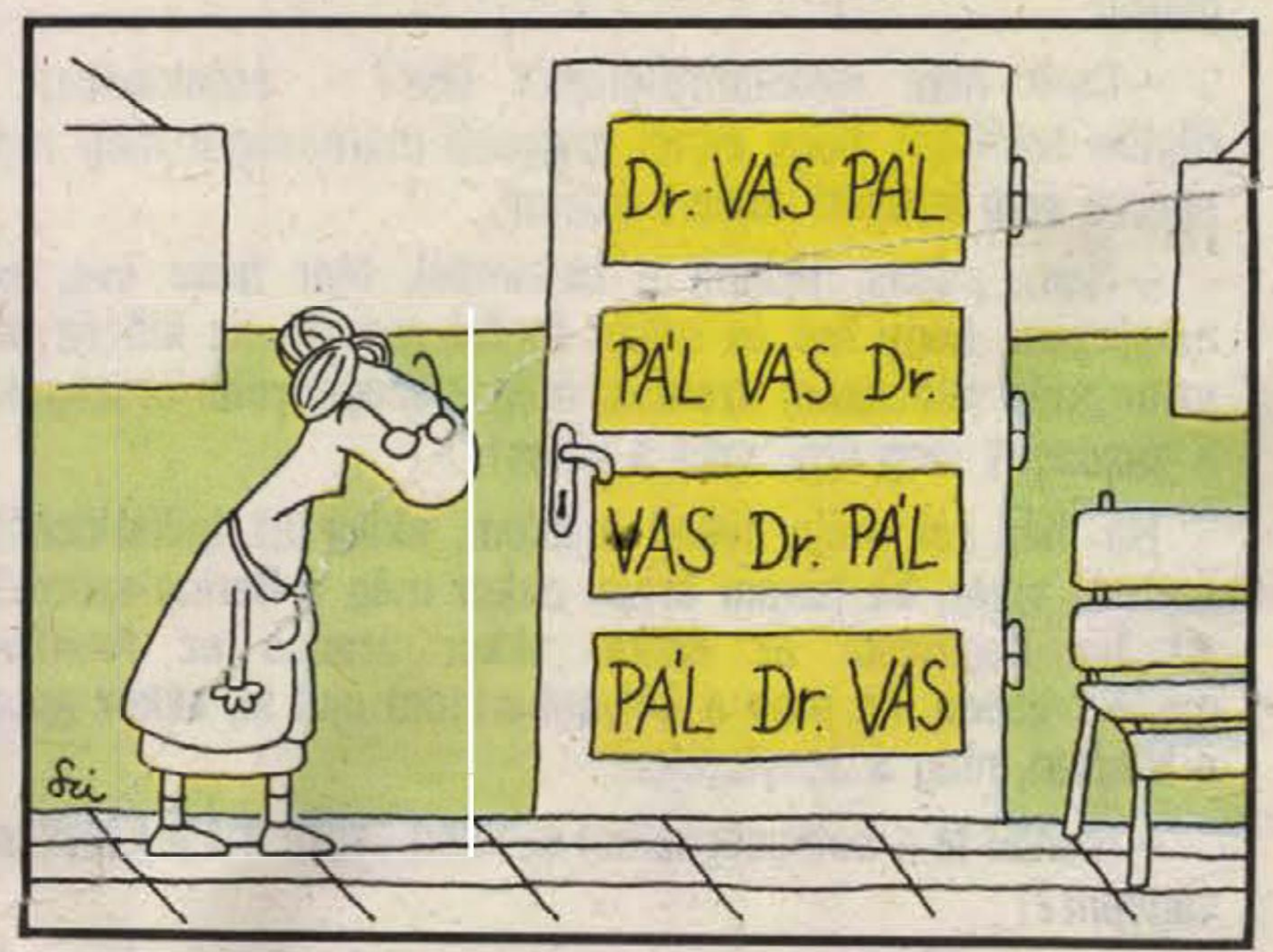
ZSILA ÁKOS

MODERN IDŐK

– Nagyon büszke vagyok rád, fiam, hogy úgy döntöttél, mégsem mozdonyvezető, hanem adótanácsadó leszel!

SZABAD ORVOSVÁLASZTÁS

Két össze nem tartozó hír:

1. ÉVENTE KÉTSZER EMELIK A NYUGDÍJAKAT

2. TOVÁBBRA IS INGYENES AZ ORVOSI ELLÁTÁS

KOMPLIKÁCIÓ

– Kapja el, főorvos úr, még meglép a donor!!!

SE-BAJ!

Arról már sokszor hallottam, hogy emberek testi adottságaikkal szereznek hatalmas vagyonokat. ...Nem, nem! Esküszöm; ez egyszer nem azokra a bizonyos „könnyű nőcskékre" gondoltam, hanem sportolókra, kaszkadőrökre, akrobatákra, meg hasonlókra. Hatalmas gázsik, pénzdíjas mérkőzések és még hosszan lehetne sorolni, hogy hányféle módon juthat vagyonhoz az, akit a Teremtő nemcsak ép lélekkel, hanem ép testtel is megajándékozott.

Egyszóval, ebben a tudatban éltem mindaddig, amíg egyszer a sorsom el nem szólított (...akarom mondani; amíg a főnök el nem küldött) egy kis Szabolcs megyei falucskába. Annak ellenére, hogy nemigen lelkesedem a mellékvonalakon történő utazásokért, most mégis örömmel mentem. Ebben a falucskában él az a kedves, régi katonapajtásom, akit idestova három évtizede, hogy nem láttam.

Az egy szem helybéli taxis, miután megkérdeztem tőle, hogy hol lakik a Sete Guszti, viharos gyorsasággal tisztára cserélte az üléshuzatot, szivarral és konyakkal kínált, s még fel sem ocsúdtam az ámulatból, amikor kitett egy pazar homlokzatú barokk kastély előtt. Bamba tekintettel és tétova léptekkel követtem a libériás inast, miközben nem győztem ámuldozni a termek padlóit borító perzsákban, a falakat ellepő festményekben és a mikro-miniszoknyás szobalányokban. Már éppen beletörődtem, hogy álom az egész, amikor az inas feltárt előttem egy párnázott ajtót, s íme: ott ült az én Sete Guszti barátom... tolókocsiban!

– Öregem! – kiáltott fel és ölelésre tárta karjait, de elmaradt az ölelés, ugyanis Guszti fájdalomtól eltorzult arccal a könyökéhez kapott, majd beleszólt a tolókocsira szerelt mikrofonba:

– Évike! Azonnal telexezzen Zanzibárba Tahamba Mahungának, hogy holnap estére odaér a Clementina hurrikán! – majd felém fordulva megjegyezte:

– Látod, öregem, én már csak egy emberi roncs vagyok!

– Csak nem rokkantnyugdíjból élsz? – érdeklődtem, de rögtön beláttam, hogy ennél nagyobb marhaságot még rúddal ugorva sem lehetett volna kérdezni.

– Nem, pajtás, hanem a bajaimból. Már húsz éve, hogy megérzem, hogy hol és mikor fordul rosszra az idő és ezért aztán szép pénzekkel fizetnek, még a szegényebb országok is. A gazdagok meg úgy, mint a köles!

Ha már két órája nyilall a fülem, akkor az Indiai-óceánon várható vihar, ha három órája, akkor még a Bering-szorosban is! Ha begörcsöl az epém, akkor áradás az Amazonas medencéjében, ha meg a hólyaghurutom újul ki, akkor apadás a Níluson, meg a Jenyiszejen.

– Szóval te a betegségeidből szedted össze ezt a káprázatos vagyont?!

– Bizony. Én vagyok az emberiség jótevője! Hogy mikor kezd a sarki jég olvadni, én két nappal előbb megmondom, mert olyankor besárgulok. Ha homokvihar készül a Góbi sivatagban, nálam előtte tíz órával fellép a zöldhályog, és ha beüt a farkasvakság, akkor tuti, hogy vagy az Andokban lesz földcsuszamlás, vagy a zalai dombokon kőlavina!

– Szegény Gusztikám! Most mondd meg; sajnáljalak, vagy irigyeljelek? ...Azért áruld el, mi van akkor, ha jóra fordul az időjárás? Akkor ugye, nem betegeskedsz?

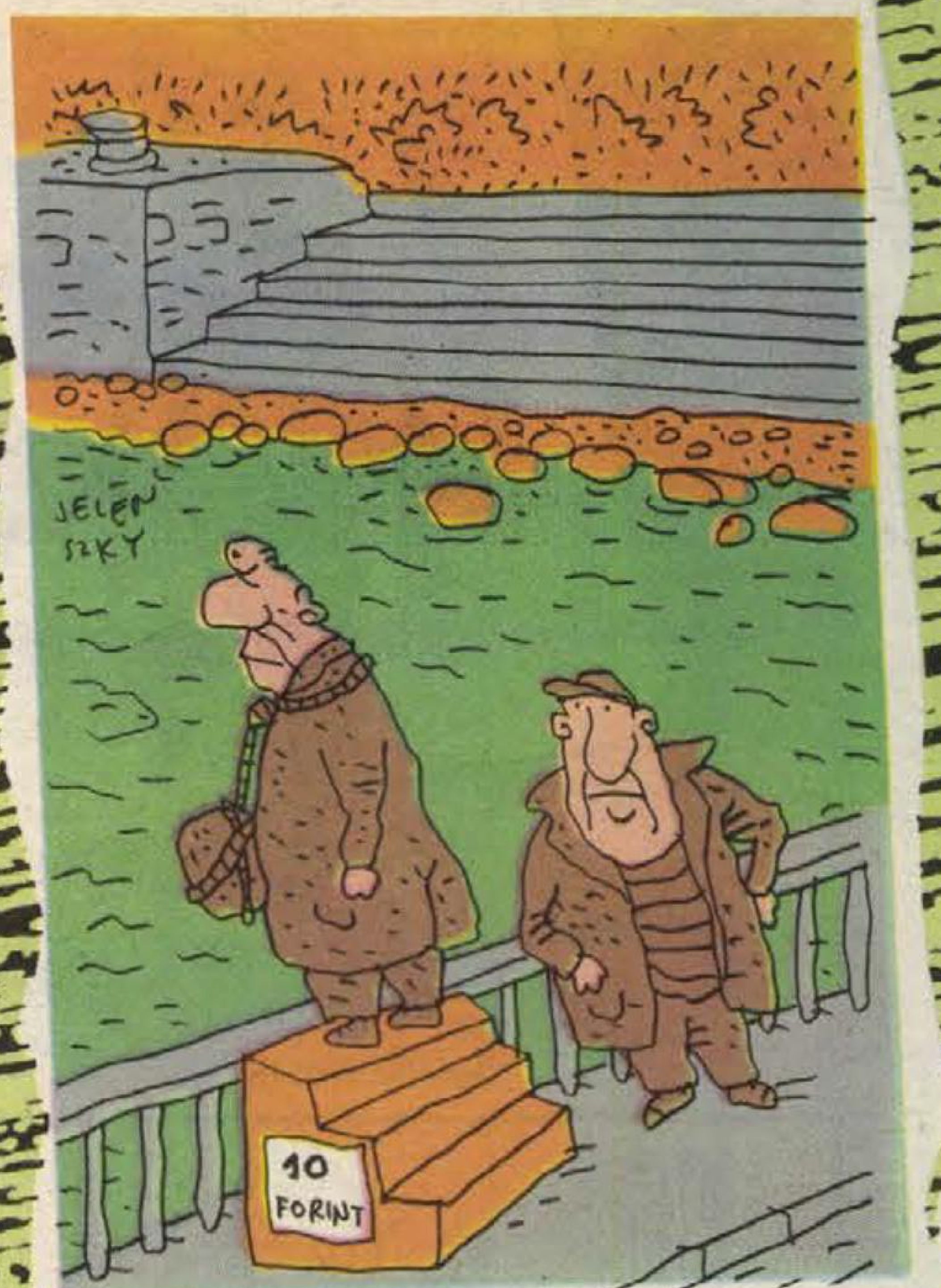
– Látod, olyankor nem észlelek semmit. Olyankor nem is itt vagyok!

– És hol vagy? Miamiban, Rióban, Nápolyban, netán Rómában?

– Egyikben sem! ...Kómában.

BODNÁR GYULA

KISVÁLLALKOZÁS

– Úgy látom, valaki megint nincs megelégedve a Home Shopping repülős dzsekivel

VISSZAÉLÉS EGY CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLATNÁL A MINŐSÉGGEL

– Méghogy ez nem eredeti repülős dzseki!

– ...és amikor a gonosz királynő látta, hogy sem a mérgezett fésűvel, sem a mérgezett almával nem tudja tönkretenni Hófehérkét, elhatározta, hogy szanáltatja a teljes Törpészeti Bányaipart...

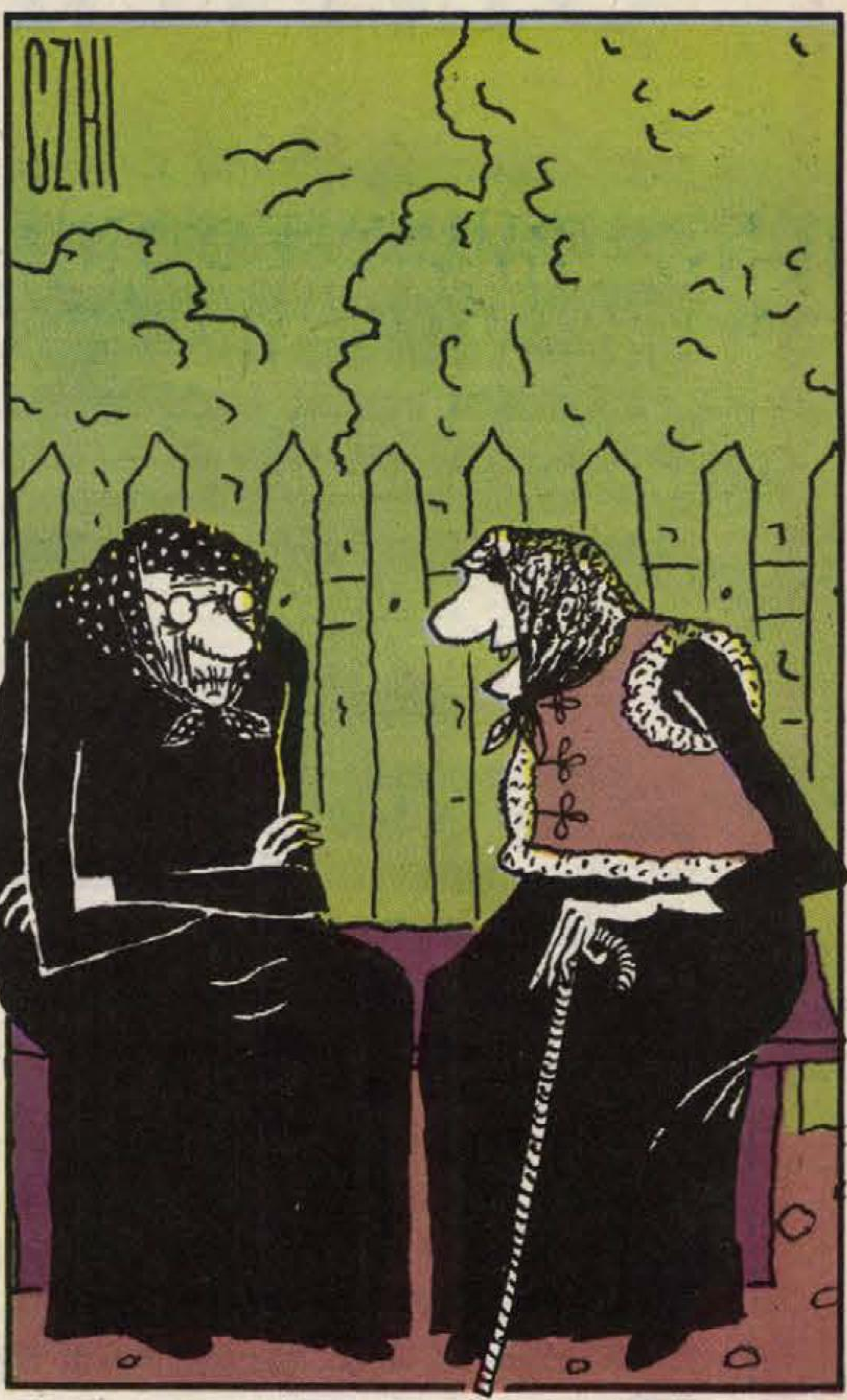

– Csak beugrottunk szólni, hogy áttértünk a muzulmán hitre, és mivel a vallásunk tiltja a kamatfizetést, a jövőben ne is zavarjanak minket holmiféle ...kal...

– Tudod, komám, arra gondoltam, hogy így nem feltűnő

– Vesződjön a rosseb állatokkal! Eladtuk az összest, oszt Fotex-részvényt vettünk mindé'!

Lila gőz

Én – kérném tisztelettel –, minden embertársam sorsát a szívemen viselem, lakjon az illető Kamcsatkán, Tűzföldön, vagy itt a közelben, ...mondjuk Bali szigetén. Ezért aztán minden este magamra kapcsolom a tv-híradót, hadd lám, mi szakadt ma az emberiségre?

Hát ami igaz, az igaz! Szakad bőven. A minap is mit hallok? Szücsiben lilul az emberek haja! Meg azt is mondják, hogy foszforeszkál! ...Egyébként; ennek a falunak valahonnan ismerős a neve. De honnan? Töröm a fejem, hogy hol is lehet, s egyszercsak világosság gyúl az agyamban! „– Hát persze! Ezen a falun kell áthajtanom, mindahányszor kedvenc riportalanyomhoz, Mária nénihez utazom Laposbukszára!"

Éjfél is elmúlt már, amikor az aggodalomtól torkomban dobogó szívvel (és kiüresedett tankkal) megállok a rozsdamarta léckerítés előtt. Ismervén Mária néni félős természetét, vastag gumikesztyűben nyúlok a csengőhöz, ugyanis az öreglány éjszakára a közeli magasfeszültségű oszlopra szokja rákötni a nyomógombot.

Jó negyedórányi – és káromkodásokkal sűrűn fűszerezett – közelharc után Mariska néninek csak sikerül megkötni a házát őrző két grizzly medvét és jobb kezében zseblámpával, baljában egy SS-20-assal a kapuhoz botorkál.

– Hát magát meg mi a ragya verte ide, ippeg éjfél után? Csak nem kísérteni gyütt?

– Mariska néni! Én azért jöttem, mert aggódom magáért!

– Azt jól teszi, lelkem, hogy aggódik magáért, mert a múltkor is ippeg ilyen álmos voltam, oszt úgy eltaláltam a táviratkihordót, hogy portósan ment a másvilágra! Gyorsan mondja, mit akar, mert nem éppen sajtókonferenciához vagyok öltözve.

– Csak azt szeretném tudni, Mariska néni, hogy nem színeződik-e a haja?

– Jó, hogy arra nem kíváncsi, hogy festem-e a körmöm? Egyébként nyugodjon meg, nem színeződik. Csak hullik! Csak nem a Mrs. Hairral ügynököl?!

– Mariska néni nem hallotta, hogy a szomszéd faluban lilul az emberek haja?

– Nézze, kedvesem! Énfelőlem olyanra színeződnek, amilyenre akarnak. Amióta lánykoromban szégyenben hagyott egy ottani legény, azóta éngem a szomszéd faluból senki nem érdekel. Tőlem akár kendermagosok is lehetnek! Nálunk csak a tsz-elnök szokott lilulni, de annak se a haja, hanem a szája!

– Biztosan a parabolaantenna miatt, ugye?

– Olyat itt sose termeltünk, lelkem! Amiatt lilul, mert keveredik nála a kék, meg a vörös. Eddig ugyanis „vörös" volt, de még mindig nem tudta eldönteni, most hova „kék" neki tartoznia. A múltkor meg is járta, mert amikor bement a megyeházára, az ingesi tanácselnökből lett főjegyző összetévesztette az egyik Pa-dö-dössel!

– Ez baj?

– Ez nem, de az már igen, hogy a volt községi párttitkár faluhosszat hajtogatja, hogy: „– Ugyi megmondtam, itt a kereszténykurzus! Csak kicsinálják, hogy mindenkinek püspöklila legyen a haja!"

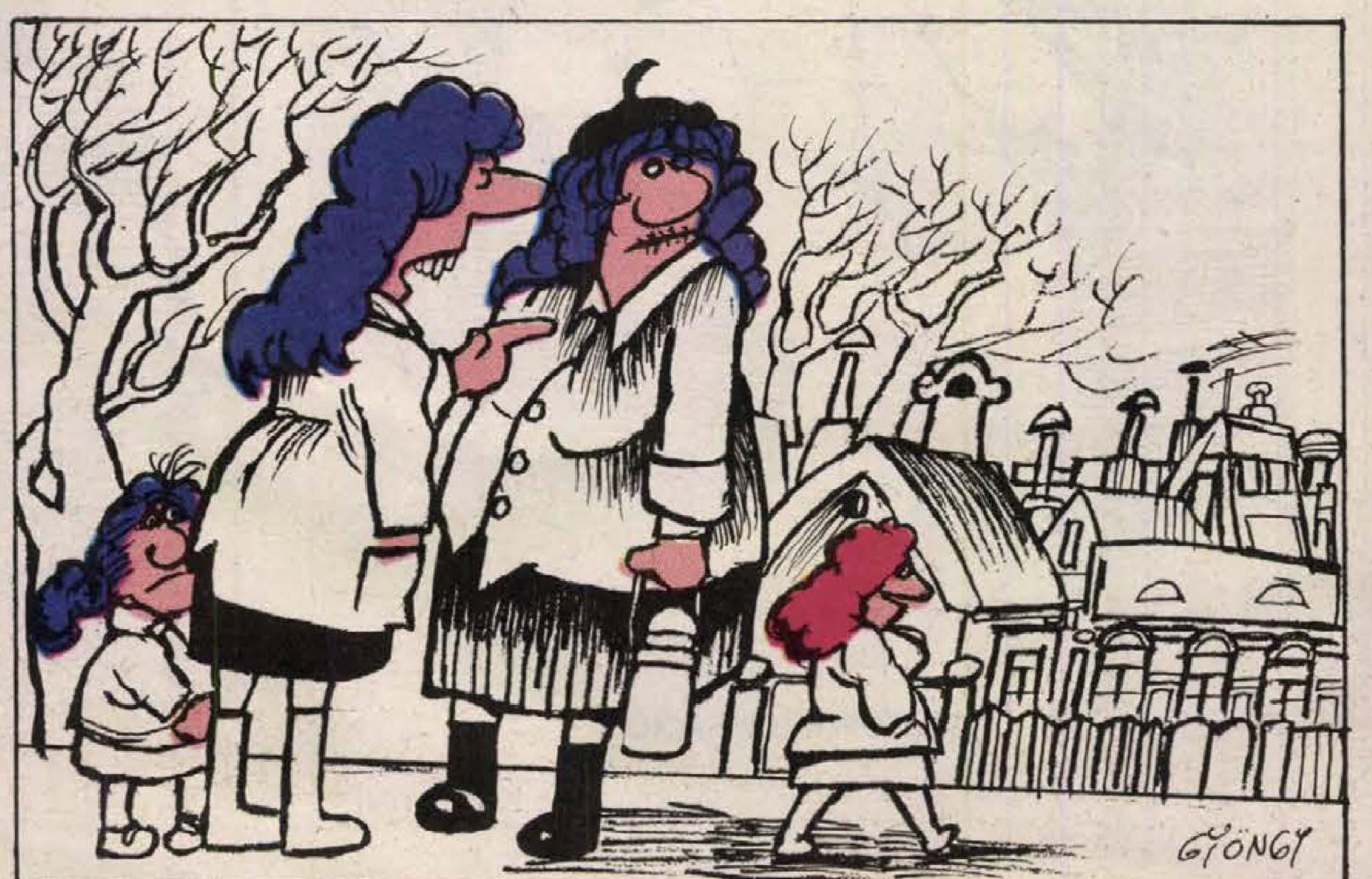
– No, akkor én ezután ide többé be nem teszem a lábam!

– Azért a jövő héten csak jöjjön el! Ki ne hagyja, mert marha nagy balhé lesz!

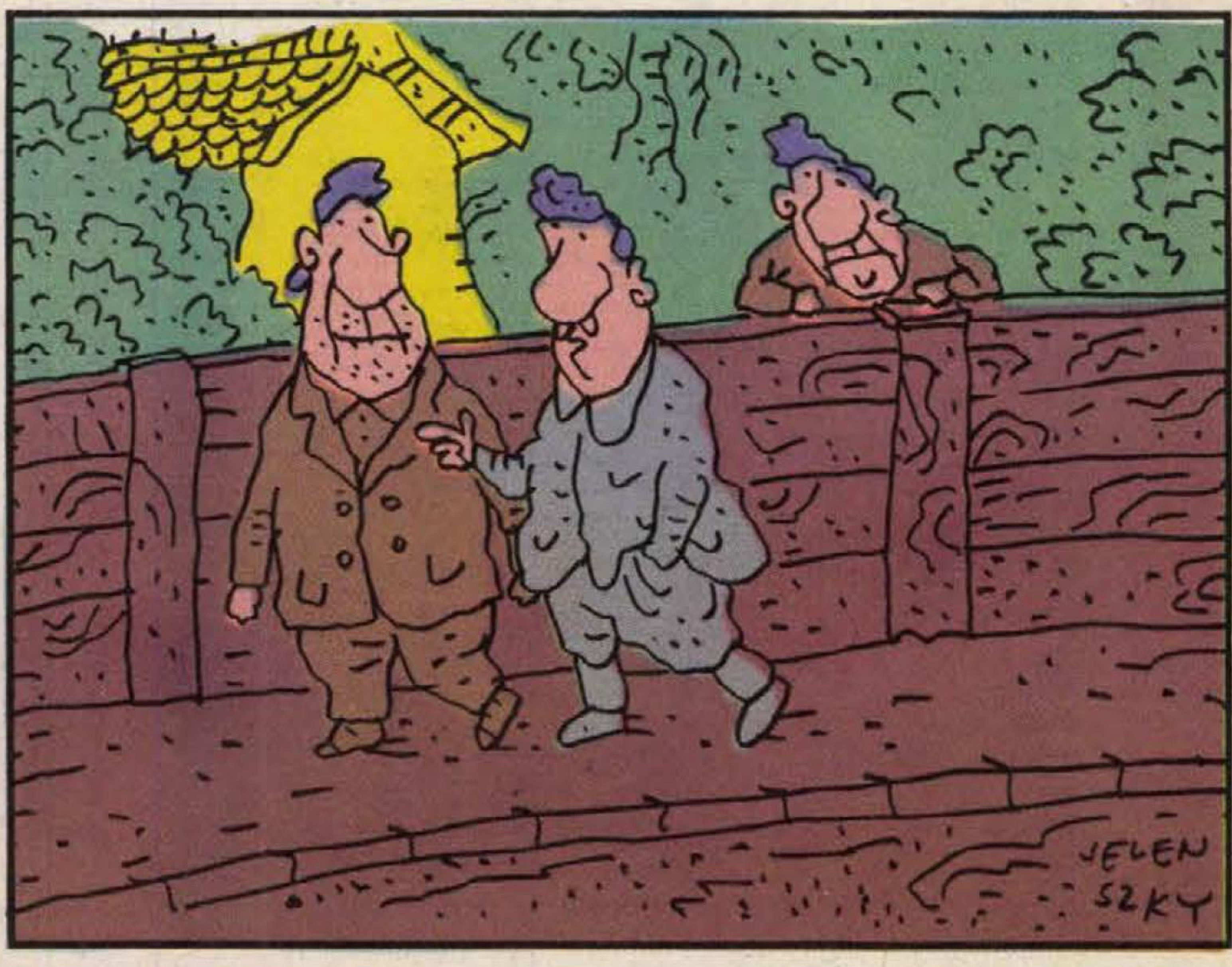
– Csak nem időszaki választást írtak ki?

– Egy fenét! Színeződni fogunk! A múlt héten járta vagy tíz volt pufajkás a környéket és azt ígérték, ha nem marad meg a téesz, akkor olyan vagyonnevesítést fognak csinálni, hogy még az ükunokáink is belezöldülnek!

(BODNÁR)

– Nem falubeli! Piros a haja!

– Nem valami szép ez a lila haj, de még mindig jobb, mint a szomszéd faluban, ahol a volt párttagoké kivörösödött

ÜNNEP

(A kézirat)

Az ünnepre készítvén szívét e sorok írója otthonában múlatja az időt *(csókolgat a drága szabadság),* előtte üres kéziratpapír.

A Landerer nyomda kapujához érkezvén derült ki, a költőnél *nincs ott a kézirat!* Az egyik szedőmester asztalához ugorva körmölte le sebtében Petőfi a *Nemzeti dalt.*

(A kazánkirály emlékezik)

„Középtermetnél valamivel magasabb alak, sudár növéssel, arányos testtagokkal, fesztelen mozdulattal, sűrű, tömött, felálló, kurta fekete hajjal..."

(P. S. naplójából)

„Tény, hogy még a márciusi napokban is a magyar nemzet egyik kedvence voltam... néhány hét, s íme egyike vagyok a leggyűlöltebb embereknek. Minden elmenő hazafiúi kötelességének tartja egy-egy követ hajítani rám..."

(A tizenharmadik pont)

Kékes pipafüst gomolygott a Pilvaxban.

Sándor egy refrénnel viaskodott, forr a dalom!, reménykedett.

Móricz korán kelt, aznapra három regényt tervezett megírni. A második közepén tartott: nagy volt a nyüzsgés körülötte.

„Holnap ki kell vívnunk a sajtószabadságot! és ha lelövöldöznek? isten neki, ki várhat ennél szebb halált?"

Nemeskürty tanár úr egy *kávéházi szegleten* találgatta: mit kíván a Magyar Nemzet?

Valaki szólt: a tizenharmadik pont, teszem azt, kétharmados többséggel...

Legyen béke, szabadság, egyetértés.

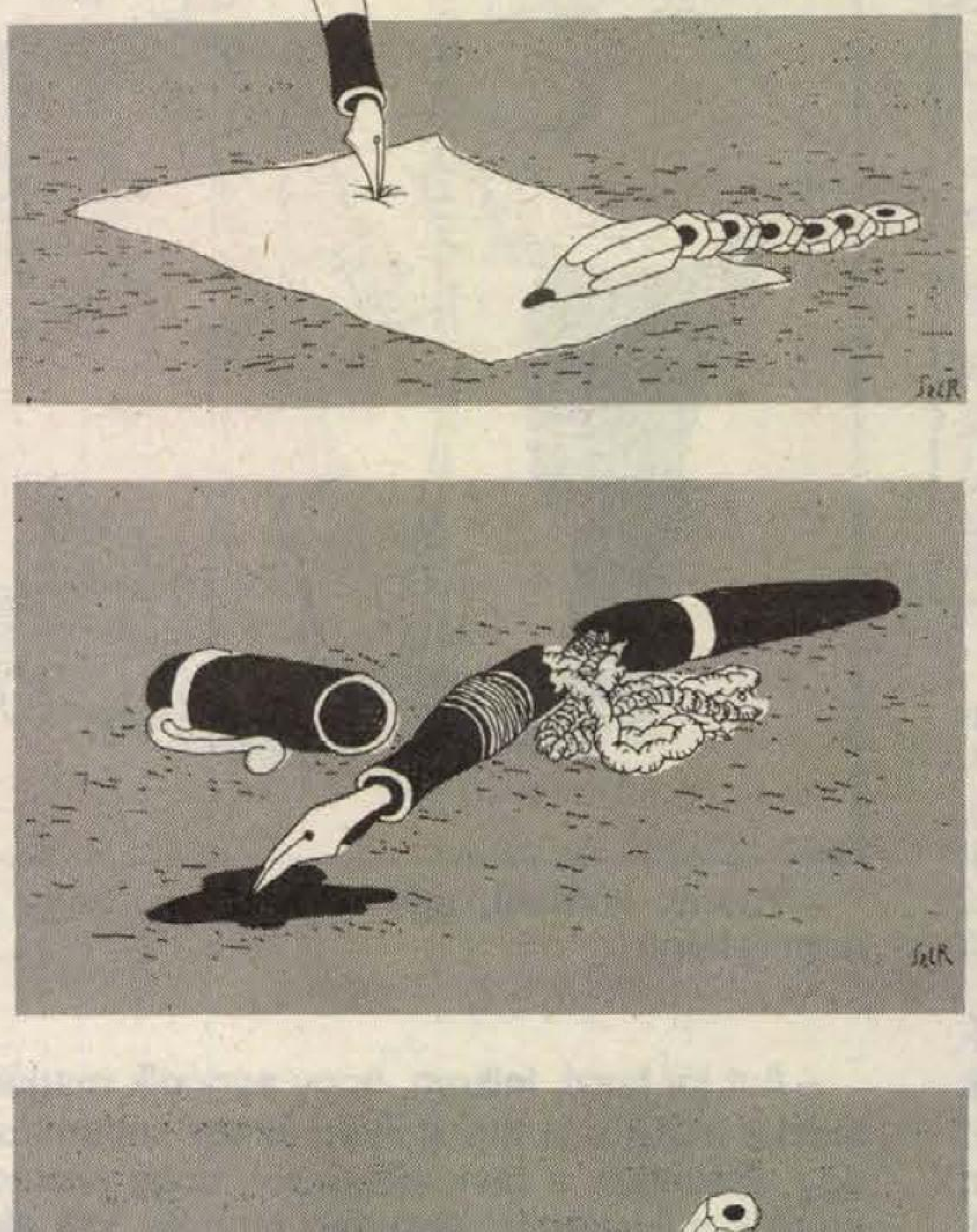
WALTER BÉLA

NYITOTT

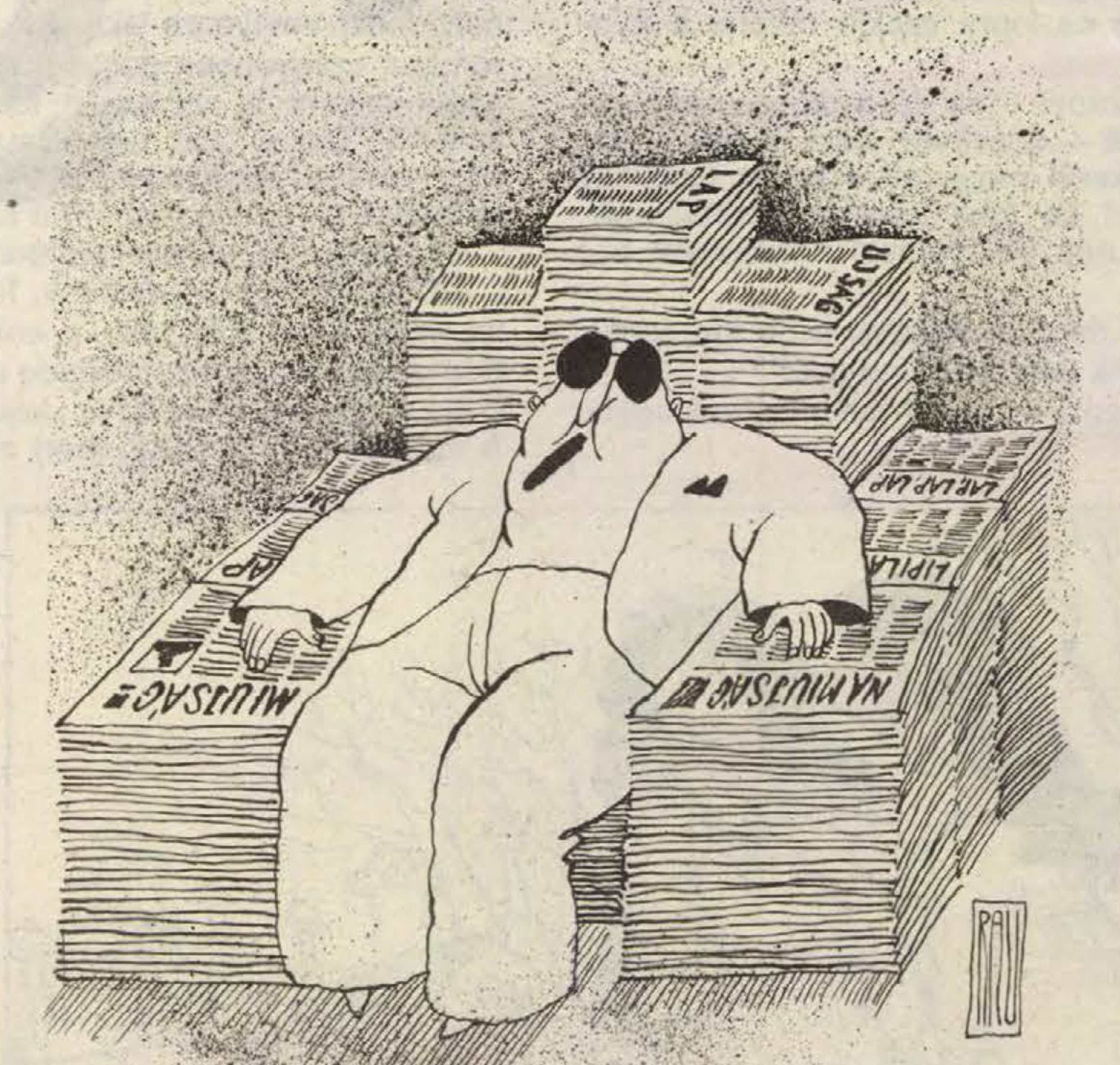
SAJTÓHÁBORÚ

A KÖZÉPUTAS

– Tudja mit? Adjon egy ellenzéki meg egy kormá lapot is. Az egyiket takarózni, a másikat a cipőm bélésnek

SAJTÓPRIVATIZÁCIÓ

SAJTÓNAPI HELYZ

– Csak

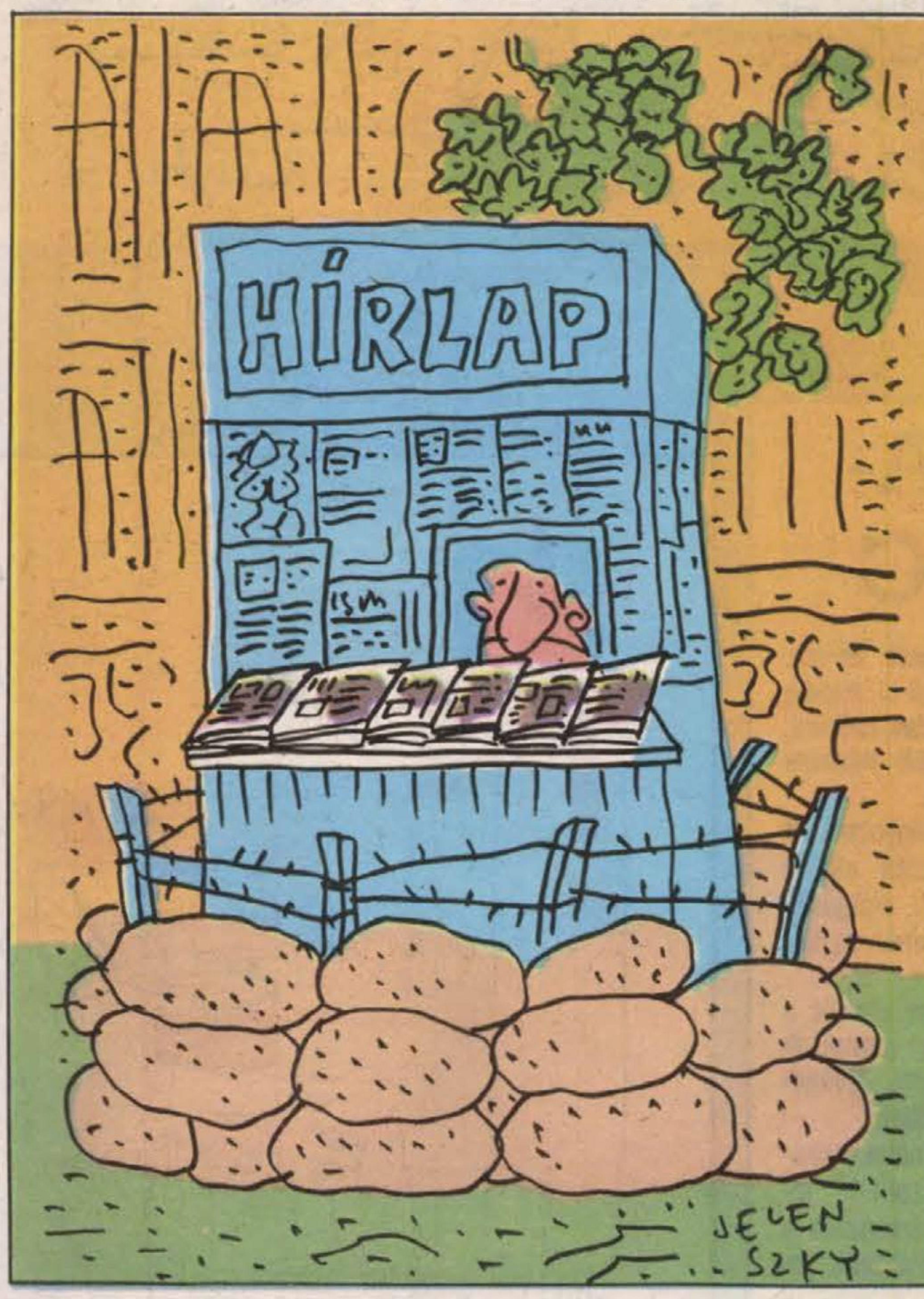
(S)AJTÓ

ny-
be

ÉP

JELENTÉS A SAJTÓFRONTRÓL

jöjjön bátran, itt vagyunk a remittendahegyek mögött!...

SAJTÓNAPI MAZSOLÁK

Bajkonurban kintfelejtett tudósítónk jelentését találták meg abban a vodkáspalackban, mely a „Druzsba káput" (korábban „Barátság") olajvezetéken érkezett. Az elsárgult mahorkapapírra rótt sorok arról tudósítanak, hogy hasonlóan az amerikaiakhoz, az oroszok is űrszexprogramra készülnek. A program forgatókönyvének kidolgozói semmit sem akarnak kockáztatni, s hogy nehogy megsérülhessen valamely fontos műszer, nem virgoncan figurázó fiatalokat, hanem életbölcsességben megőszült, higgadt veterán házaspárt fognak felküldeni.

●

Számos tudományos folyóiratban kongatják már régóta a vészharangot a szakértők és a szaknemértők amiatt, hogy vékonyodik és lyukad a Föld ózonpajzsa. Sajnos figyelmeztetéseik mindeddig hivatalnokok fülébe kiáltott szavak maradtak, ám most remélhetőleg végre a jobbik eszére fog hallgatni az emberiség. Szilon Szidónia nejlonokleveles zoknistoppoló iparos minden tudományos alapot nélkülözve bebizonyította, hogy már az északi féltekén is lyukad az ózonpajzs. A stoppolófa mestere szerint a legnagyobb veszély nyáron várható, akkor is különösen a déli napozás lehet káros. Röviddel a hír kiszivárogtatása után a hajléktalanok megkezdték az átköltözést a Déliből a Nyugatiba!

●

Fantasztikus magyar sikerről számol be a Dél-Trigonometriában megjelenő nemzetközi geometriai folyóirat. Az emberemlékezet óta klasszikusnak számító négyzetről már mindent bebizonyították a tudósok, s napjainkra az idom adta utolsó lehetőségeket is felhasználták úgy a tudományos, mint a gyakorlati hasznosításban. Mivel már évezredek óta befejezett tény, hogy mire használható a négyzet, a szenzáció erejével robbant a hír, hogy most a magyar tudósoknak sikerült e síkidomot az eddigieknél sokoldalúbbá tenni! Az új magyar négyzet ugyanis a klasszikus néggyel szemben *nyolc oldalból* áll!

●

A hazánkat elárasztó „Hogyan fogytam?" című százkötetesek, a tabletták, valamint háztartási masszázsgépek felett megkondult a lélekharang. Az említett szerek és eszközök, valamint a hazai adórendszer komplex hatásának „köszönhetően" mára már kétdimenzióssá karcsúsodott a lakosság. A hon megmentése érdekében a népjóléti tárca rendkívüli dotációt és zöld utat biztosít a zsírszalonnáknak, a hájastészta-féléknek és magas jutalmat írt ki a „DAGI" fantázianevű hízókúra-tabletta feltalálójának.

(BODNÁR)

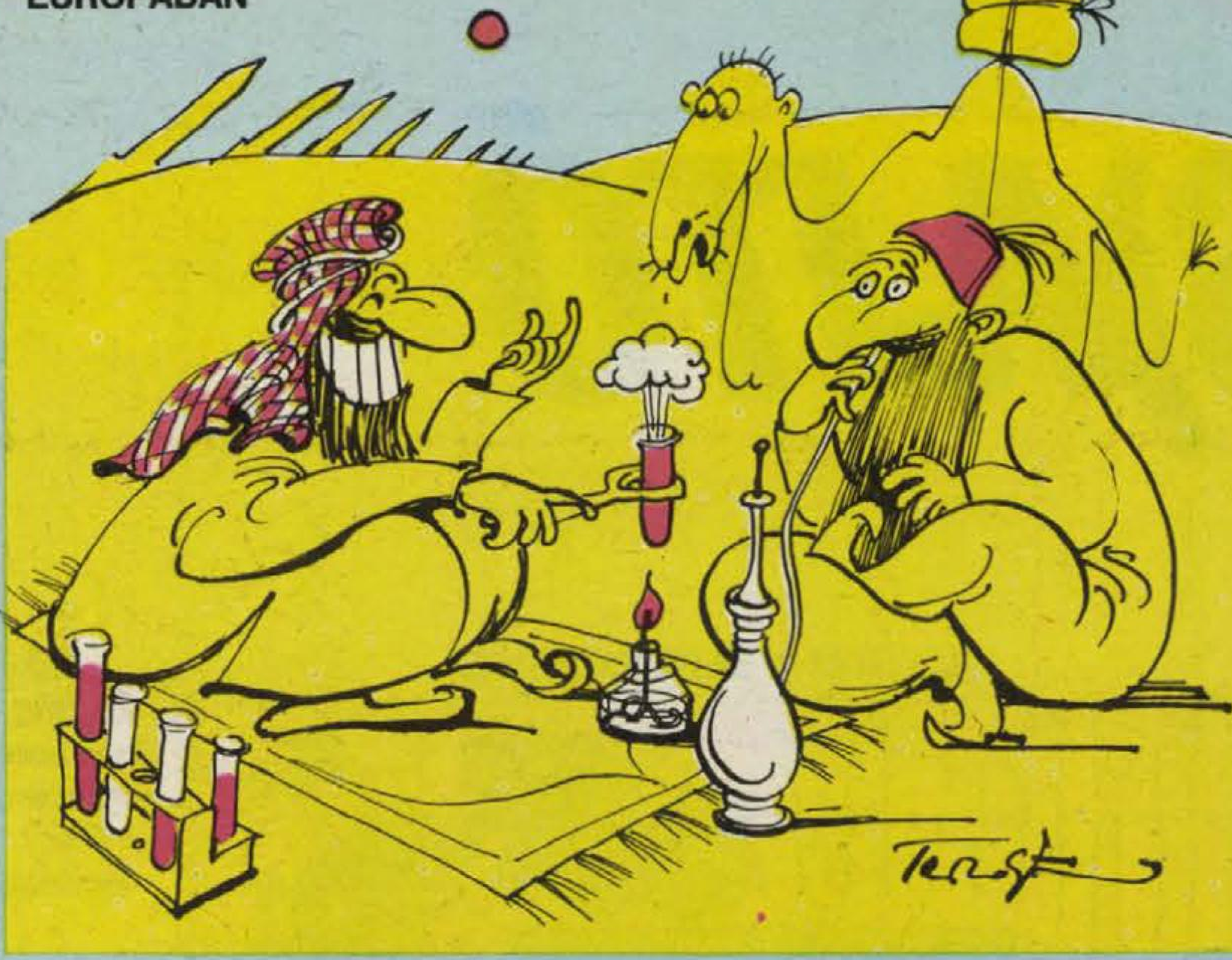

BALLISZTIKUS PIAC

Moszkva tér: kiebrudalták Bandi könyvészt

TESSÉK MONDANI, MÁR A BETŰ IS ELSZÁLL?...

NUKLEÁRIS LESZERELÉSEK EURÓPÁBAN

– Akkor most mi nekifogunk, Abdullah!

REJTEKHELY

RAKÉTA-VÁLSÁG

Szégyellem magam, ha most leírom, belepirulok, de nekem a rakétáról mindig a porszívó jut az eszembe. Házias férjként, aki vagyok, hetenként legalább egyszer szembesülök a rakétaválsággal.

– Aztán a sarkokat is! – figyelmeztet Tímea asszony szelíden. Húzom elő a *silóból* az ősöreg *rakétát*, s nyögünk-berregünk együtt máris, kétszemélyes békehadtest. *Béke porainkra!*

Made in U.S.S.R., hörög egy utolsót a mai *bevetésen*, ragadom torkon, morzézok eszeveszetten az *indítógombon*, izvinyítye..., szusszan, s hullik darabokra.

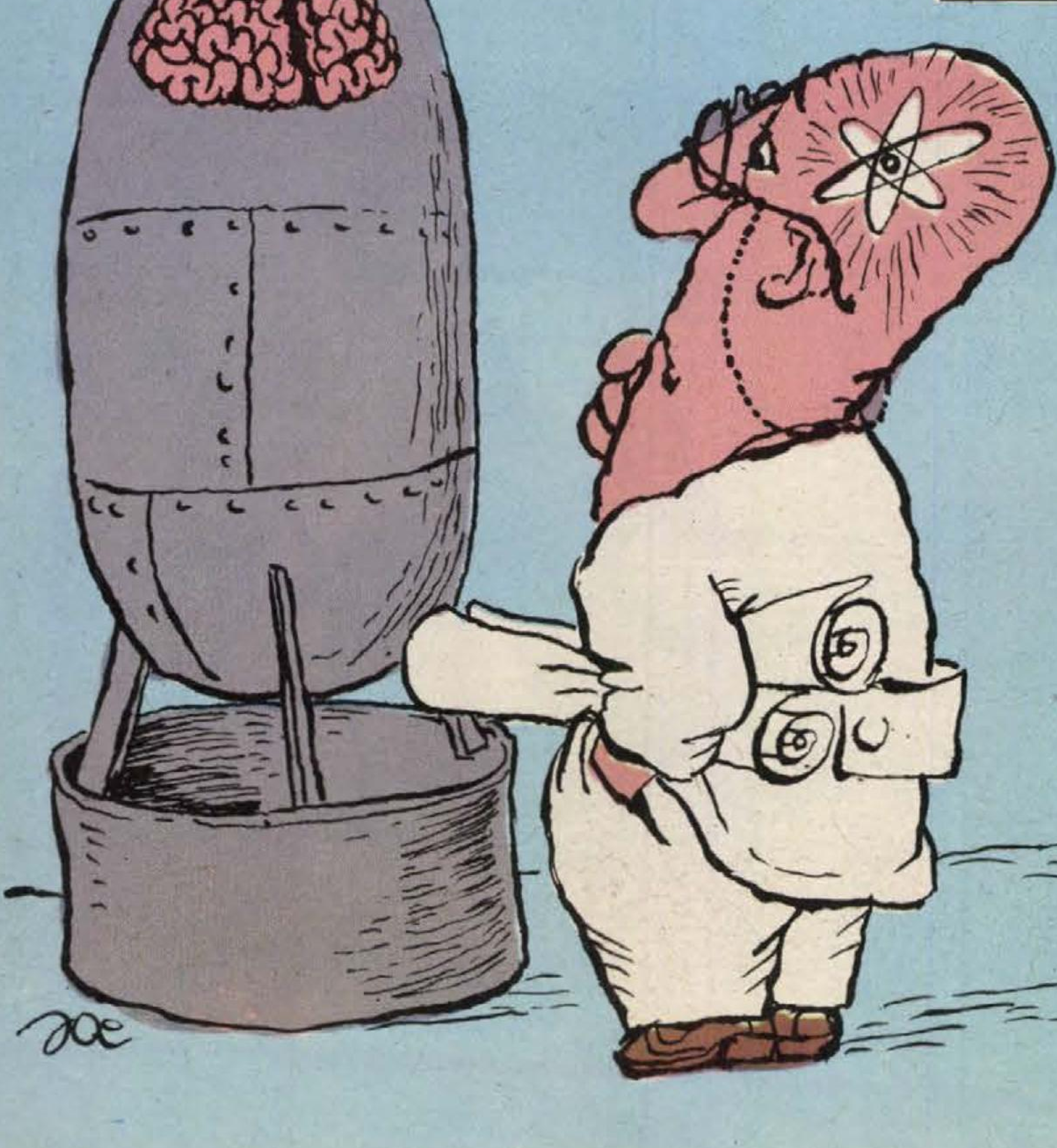
Eszem a (szén-)kefét mérgemben, kaparászom a tekercseit, NATO-szakértő legyek, ha tudom, hol a bibi. Tárcsázom a Gelkát, mondom a típust, fölröhögnek, *leszerelnek*.

Nem pörölök, nem porolok, jöjjön ismét a hagyományos haderő: megmarkolok egy pacifista partvisnyelet. (W)

MIRE HASZNÁLJUK? HÁZI ENERGIAFORRÁSNAK

KONSTRUKTŐR

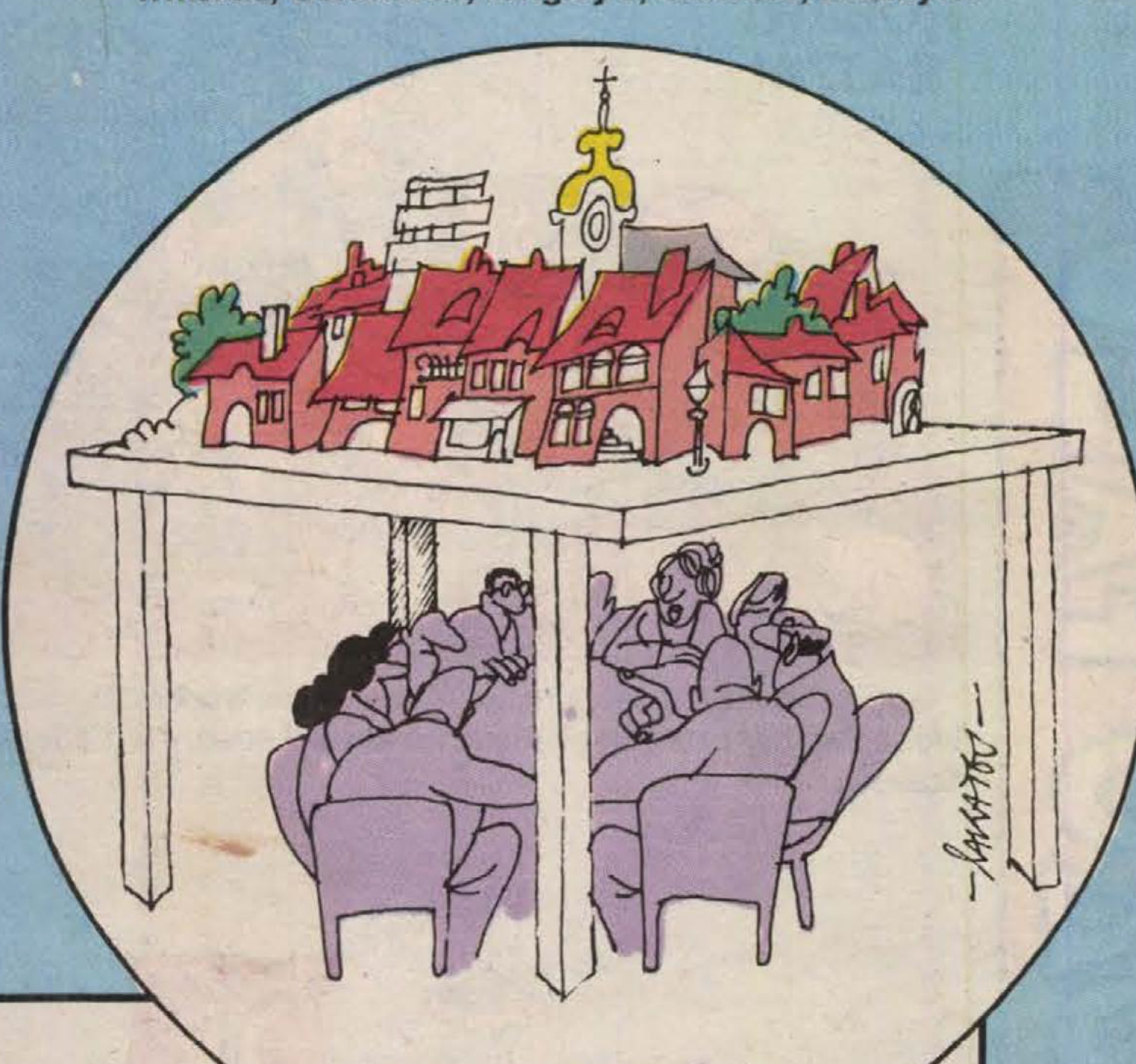

– Mondjad, Ivanuska, melyiket kéred a szülinapodra?

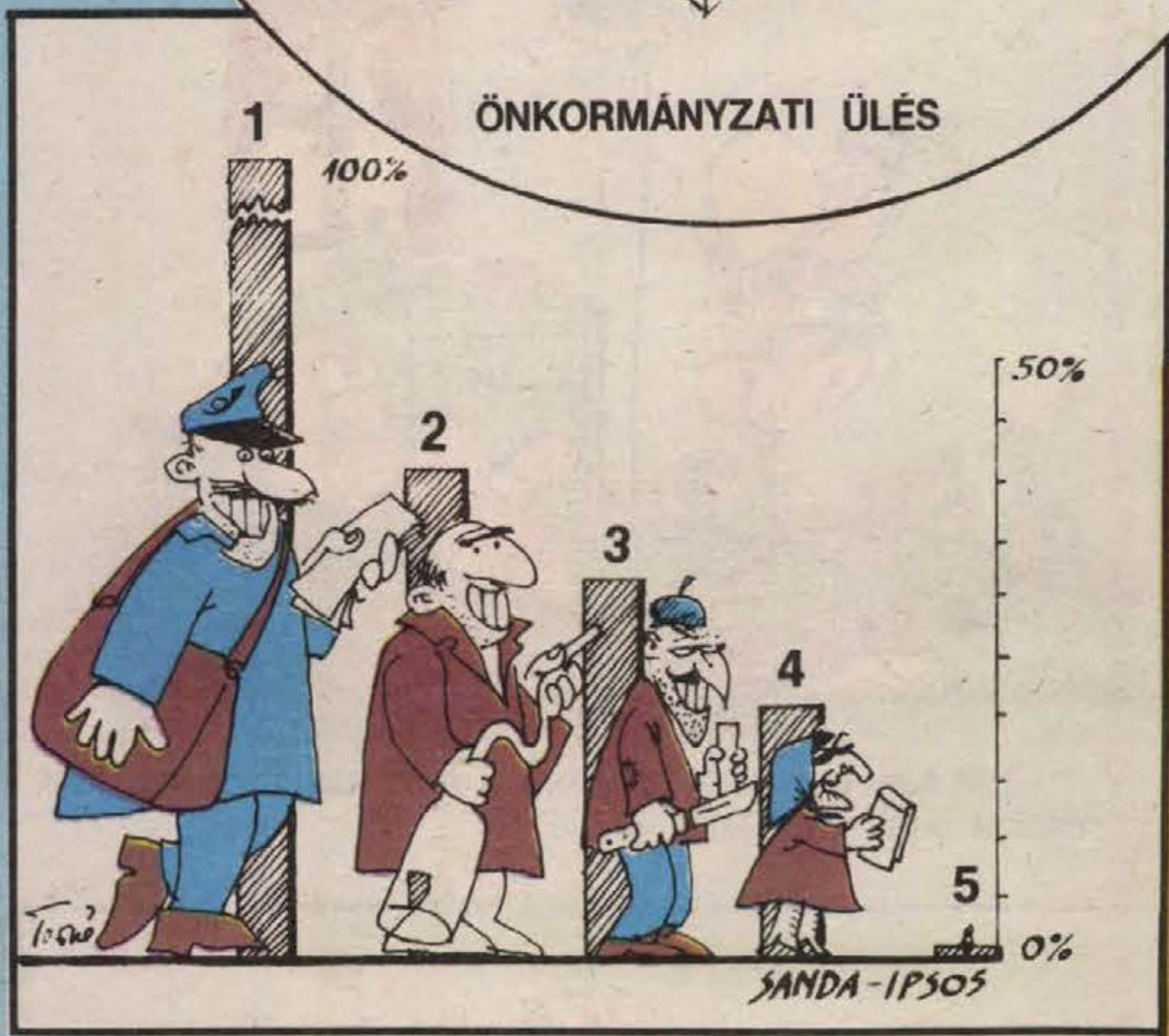
KUKASZERDA

– Whiskas, Cornflakes, Wrigley's, Snickers, Bounty...

ÖNKORMÁNYZATI ÜLÉS

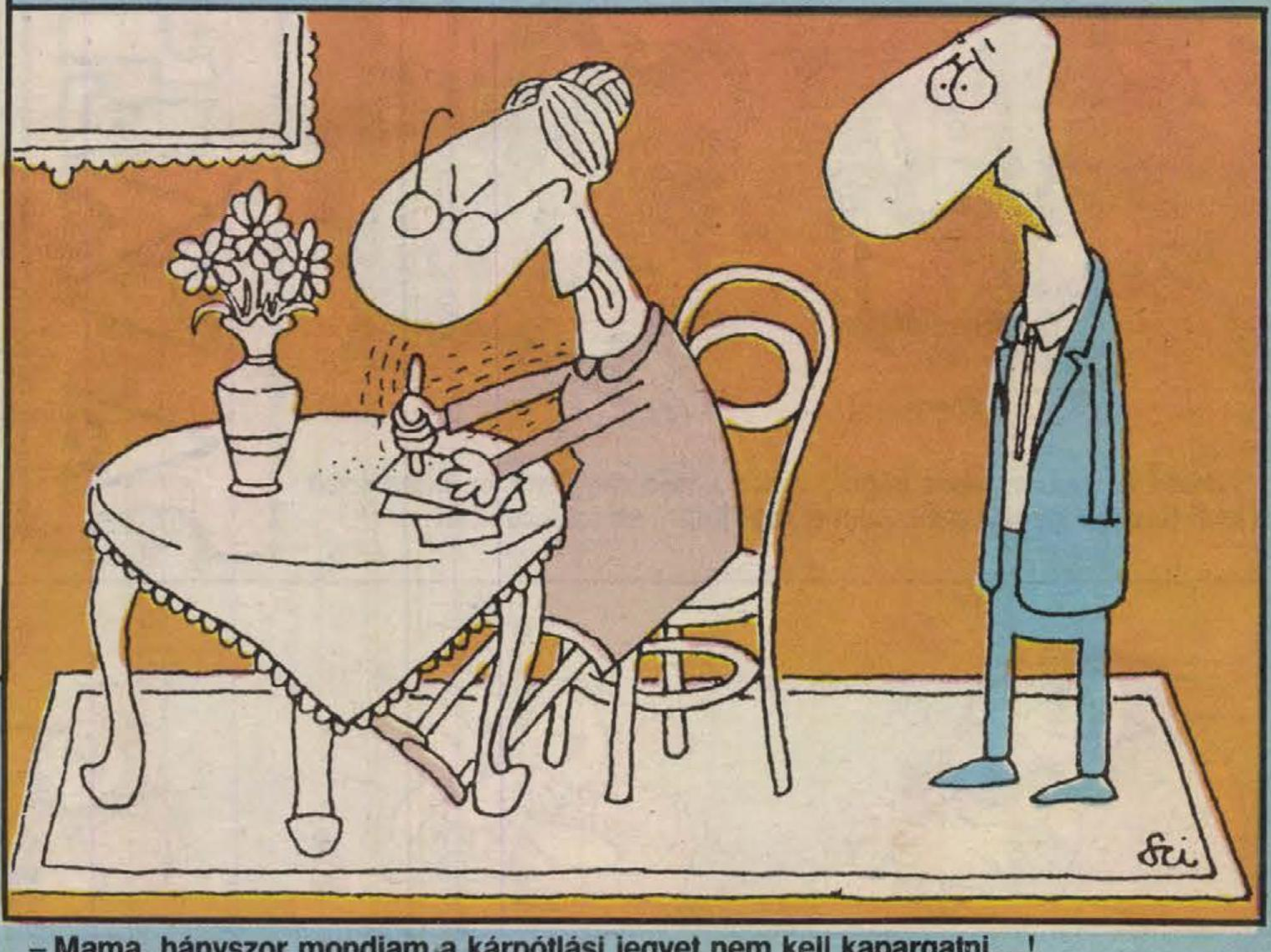
NÉPSZERŰSÉGI INDEX
1992. április

1. Pénzespostás
2. Rovarirtó kisiparos
3. Vándorköszörűs
4. Jehovista agitátor
5. Közvélemény kutatás

A mosogatás problematikája

A férfi a konyhában ácsorgott. Elszántan nézett szembe a mosogatóból kipúposodó tányérok, poharak, bögrék, evőeszközök elkeserítő kavalkádjával. Elképesztő, hogy egy vasárnapi ebéd után ennyi mosatlan össze tud gyűlni. Már öt perce ácsorgott a konyhában, és még mindig nem tudta, hogyan kezdjen hozzá. Mit tegyen. Egyáltalán: képes arra, hogy elmosogasson? Gondolatai annyira igénybe vették, hogy jobbnak látta, hogy előbb eszik valamit. Evett egy kis csokipudingot szárazkolbásszal. Aztán elrágcsált egy ecetes uborkát. Mivel a kérdések, amelyek a mosogatás kapcsán merültek fel benne, még nem kaptak igazán kielégítő választ, rágyújtott. Aki azt hinné, hogy tehetetlen, vagy egyszerűen képtelen arra, hogy elmosogasson, az téved. A férfi a mosogatás problematikájának komplex rendszerét kívánta megalkotni... A nőknek könnyű! Csak úgy hipp-hopp elmosogatnak, s közben parányi agyukban egyetlen kérdés sem bukkan fel... Hogy honnan, s hová... Meg ilyenek. Lassanként mocorogni kezdett egy bizonyosság a férfi bensejében: folyamatábrát kellene készíteni, hogy meghatározza a mosogatás algoritmusát... De mire idáig eljutott, újabb kérdések merültek fel benne. Ha ő most elmosogat, hogyan fog ránézni a felesége? Tisztelni fogja? Vagy le fogja nézni? És egyáltalán: mi lesz akkor, ha megtudják az emberek, hogy ő mosogat? Lassan már jó félórája ácsorgott a konyhában. De egy kicsit sem került közelebb a megoldáshoz. Tényleg, mi történik akkor, ha az újságok megírják, hogy ő mosogat? Hogyan fogják kommentálni? Gúnyosan, hogy tessék, ez is beállt a mosogatók közé? Vagy úgy, hogy íme, itt a mi emberünk, aki igenis mosogat, figyelmen kívül rekesztve a támadások satnya nyilait... Vagy azt fogják írni, hogy szegény ember kénytelen mosogatni, pedig nem szívesen csinálja, értsük meg őt? A férfi tudta, hogy a mosogatás elvégzéséhez szükséges az, hogy ne kerülje ki a mosogatás össztársadalmi és politikai vonatkozásait... Már egy órája ácsorgott a konyhában, s még mindig nem tudta, képes-e arra, hogy elmosogasson. Hiszen abban sem volt biztos, hogy a mosogatószer, mely büszkén lötyögött a flakonban, alkalmas-e arra, hogy mosogasson vele. Nem szerette volna már mosogatás közben megtudni, hogy nem. De hát miért nem mosogat, gondolta magában a férfi. Aztán rádöbbent, ez így túlontúl egyszerű lenne. Gondolatai újra elkalandoztak. Miért nem használ papírtányért, vagy miért nem vesz egy mosogatógépet, vagy miért nem bérel egy Manci nénit, aki elmosogatna? Nem tudta a választ. Vagy ha kidobná az összes edényt, miegymást a mosogatóból? Holnap venne újat... Másfél órája ácsorgott már a konyhában, de csak nem jutott egyről kettőre. A férfi rájött, már egyáltalán nem látja át a mosogatás problematikájának komplexitását. Folyamatábrát sem készített. Mély levegőt vett. Mosogasson? Ugyan miért, tette fel magának a kérdést. Aztán lassan megfogta a legfelső tányért. Eldöntötte: el fog mosogatni. De azért titkon remélte, hogy főnyomócső-törés van, és elzárták a vizet.

MURÁNYI MARCELL

– Mama, hányszor mondjam a kárpótlási jegyet nem kell kapargatni...!

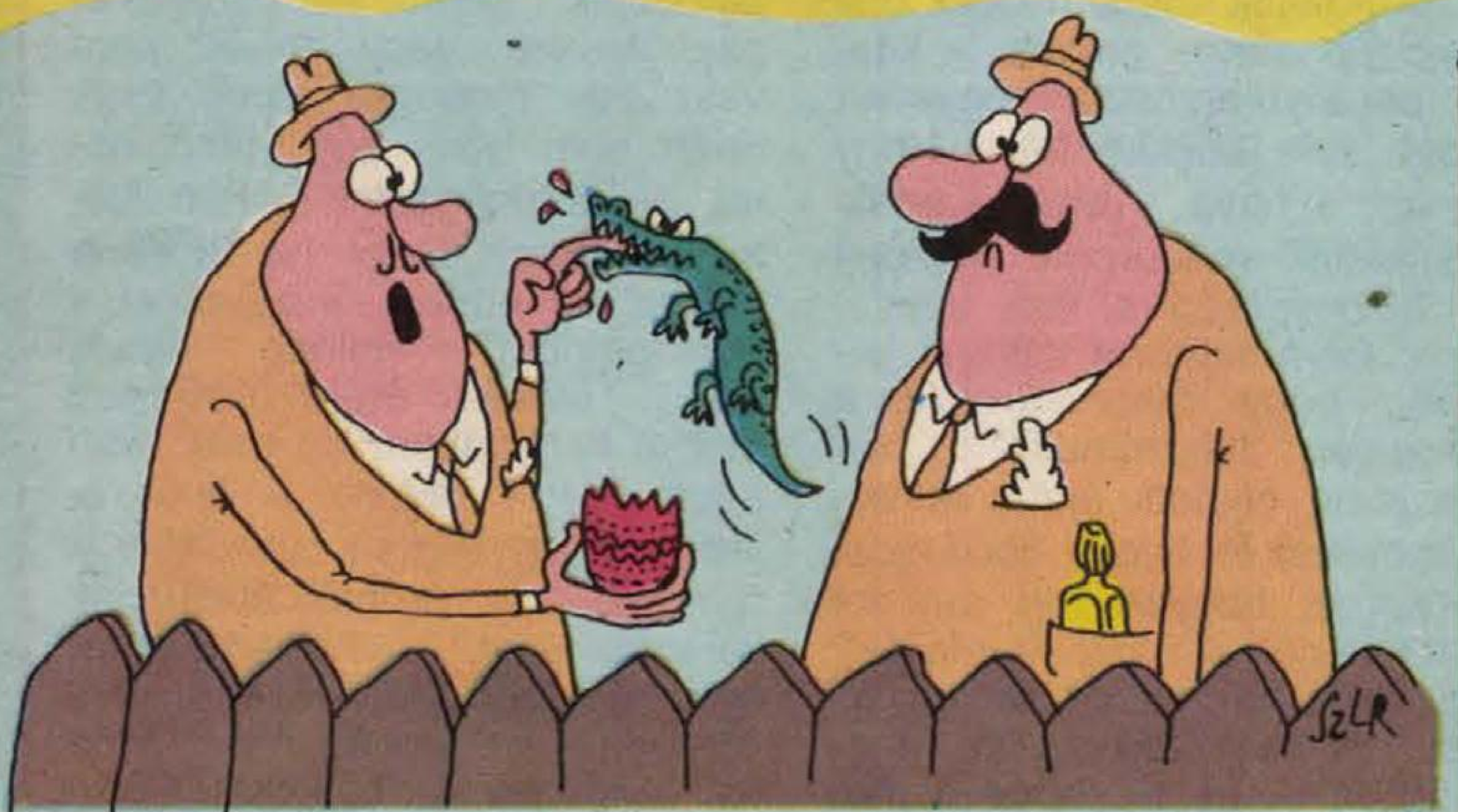
METSZ'NI, VAGY NEM METSZ'NI?

Nem ritka eset az, hogy valamilyen hosszan tartó napi munkánkat még álmunkban is folytatjuk. Velem is többször történt már ilyen, de az egyik márciusi vasárnap éjszakáján valahogy „rendhagyó" volt az eset.
Egész nap a kertem fáit metszettem, így aztán nem csoda, hogy alig csukódott be a szemem, álmomban ismét egy gyümölcsfa előtt találtam magam.
Irgalmatlanul elhanyagolt fa volt, s különös; – pontosan emlékeztem rá, hogy nem mindig volt ilyen. Különösen akkor nem, amikor honfoglaló őseink elültették és pár év alatt gyönyörű „koronájú" fává nevelték. ...De most ez a fa, ez egy kész őrület! Az ágak tele vízhajtásokkal, a törzs mellett pedig a fattyúhajtások ezrei meredeznek elő a gyökerekből!
És most hirtelen az álmom jobb felső sarkában (vö.: kép a képben) megjelenik a fa eredeti koronája! Mit mondjak? Lenyűgöző! Mennyi erős, sudár termőkar, ezernyi duzzadó termőrügy és az üdezöld levelek! No és ma? ...Sudarak sehol, csak sok kis görbe ágacska, fonnyadozó rügyek és a tetejébe valami internacionalista melléfogás eredményeként vadrügyeket ojtottak a szelíd alanyra! Álomtündérem azt is elárulja, hogy nem is oly régen ifjítani kellett volna. Hozzá is fogtak, ám a keleti „telekszomszédnak" nem volt ínyére a dolog, átküldte a saját pufajkás favágóit, azok aztán láncfűrésszel (lásd: „rab"-lánc, lánc-„talp") pocsékul visszavágták a fát. Ráadásul ideiglenesen még haszonbérletbe is megkapták. Ez annyit jelentett, hogy övék a haszon, nekünk viszont rámegy még a mai bérünk is! Az „ideiglenes" bérlőt nem érdekelte a minőségi gyümölcs, csak a vodkacefre alapanyaga. Erre viszont nagyon odafigyeltek, még a kifőzött cefrét sem hagyták veszendőbe menni. „Talajerő-visszapótlás" címen visszatúrták mindet a fa alá! Szerencsére mára a bérlő már túl van a mezsgyén és a környező kertekből összehozott Kertészeti Gazdálkodást Sorvasztó Társaság is meddővé vált a beporzás elmaradása okán.
Most aztán itt állok és vakarom a fejem, hogy mihez is kezdjek? Erősen kelet felé dőlő törzs, a legfelső ágakig belepi az élősködő repkény és a fakín. A régi metszési sebek gyógyulatlanok, mivel nem fasebkátrányt, hanem vörös zománcot használtak. A kéreg erősen repedezett, sok alattuk az áttelelő kártevő. Gond nélkül rághatnak mindent, hiszen annyi madárijesztő van a kertben, hogy ide rovarpusztító énekesmadár még kiemelt sztárgázsiért sem jön! (Igaz; volt azért egy mutáns, a – „fanyűvő cinege" – aki itt rakatott magának puha fészket!) Még mindig lóg az ágak hegyén jó pár éretlen gyümölcsmúmia. Ráadásul a törzs körül van rakva a régi „kertészek" arcmásaira szobrált kertitörpékkel, s olyan sűrűn vannak, hogy a létrával sem lehet közéjük állni. Szerszámokra lenne szükség, de a dohos sufniban csak sarlók, meg kalapácsok vannak. Mögöttem meg éppen ölre mennek a vitában az új és a „régi-új" kertészek. Közben lőttek a biovédekezésnek is, ugyanis a fürkészdarazsak kaptárjára csak sikerült feltétetni a lakatot! Látom, hogy a besodort levelekben fülig érő vigyorral vedlik le az áttelelt bábok az álcabőrt! ...Szóval nézem a fát és még mivel tart a vita, kétségek gyötörnek! ...Mi lesz veled, hajdan irigyelt koronájú és bőtermő Hungária...?!

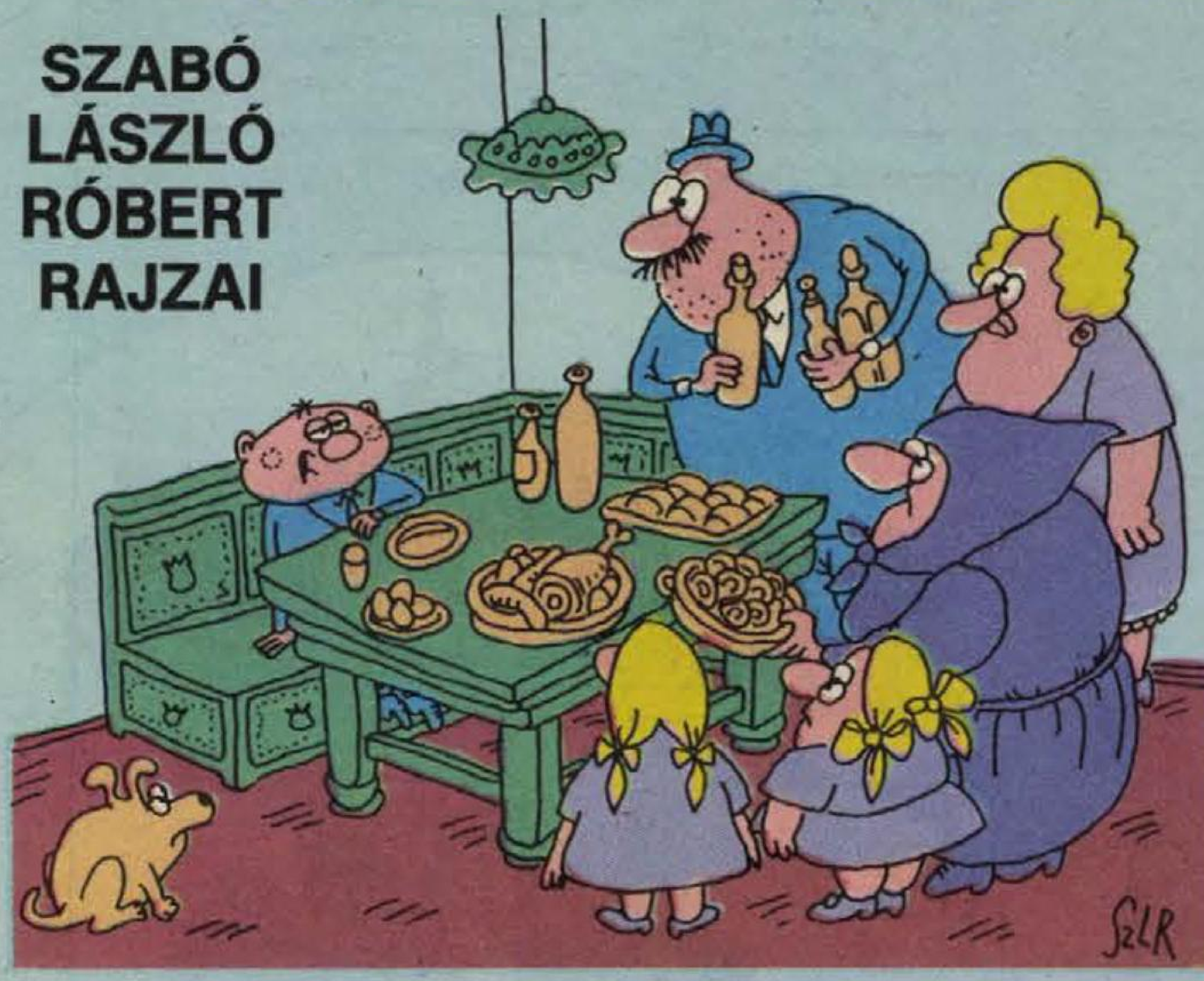
(B. GY.)

A VÁLTOZÓ FALU

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT RAJZAI

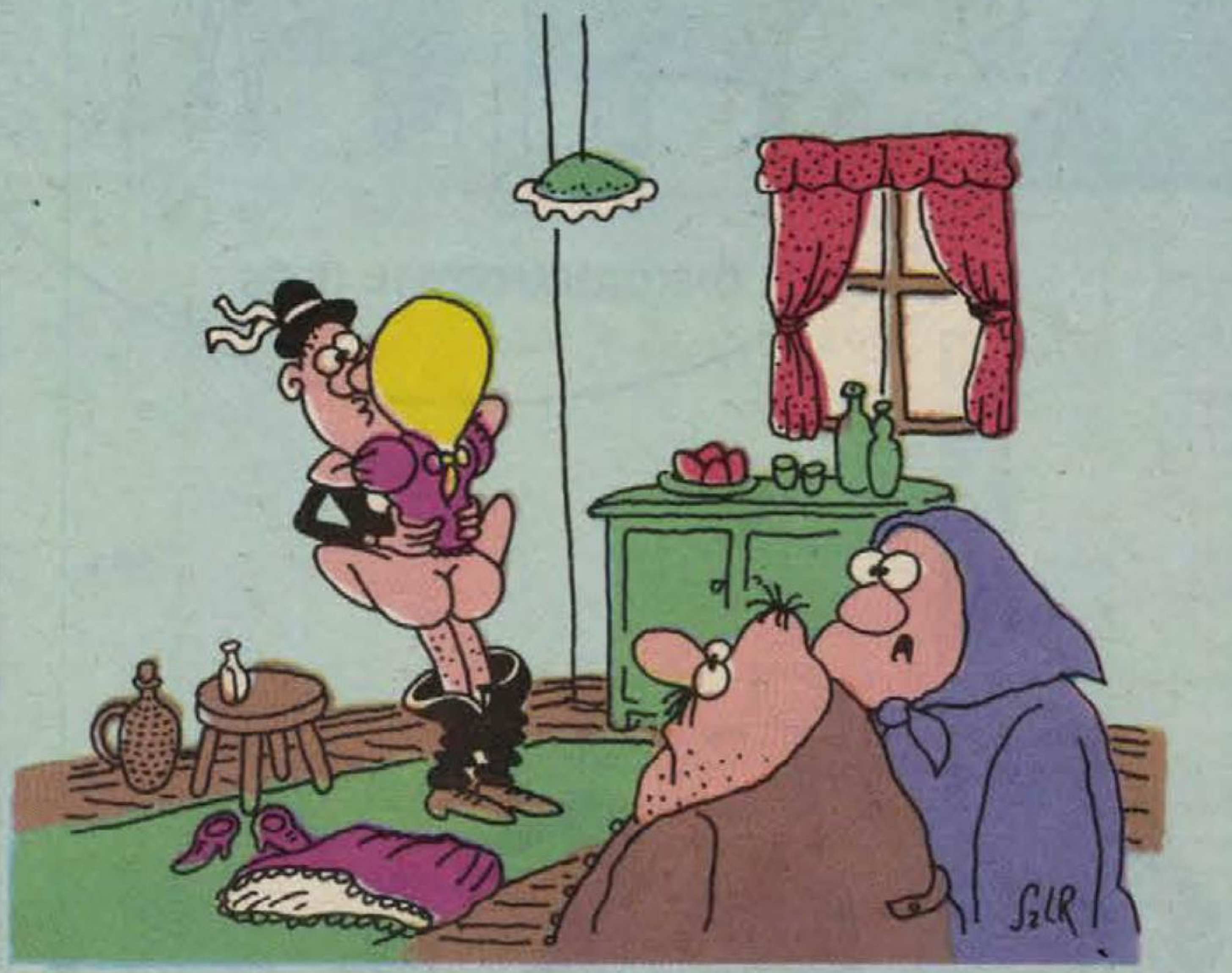
– Mondtam én már tavaly is, amikor a strucctojás volt a divatban, meg tavalyelőtt, amikor a hangyatojás: nem szeretem én ezeket az új, városból gyütt divatszokásokat!...

– Köszönöm, köszönöm... Maradok a vodkánál, tisztán. Idösapám intett mindig: Lacika, ne keverd sose, mert a fejedbe száll!...

– Hidd el nekem, Jani sógor, a sok video meg horror miatt ezek a mai fiatalok kezdik elfelejteni a régi jólbevált szokásokat!...

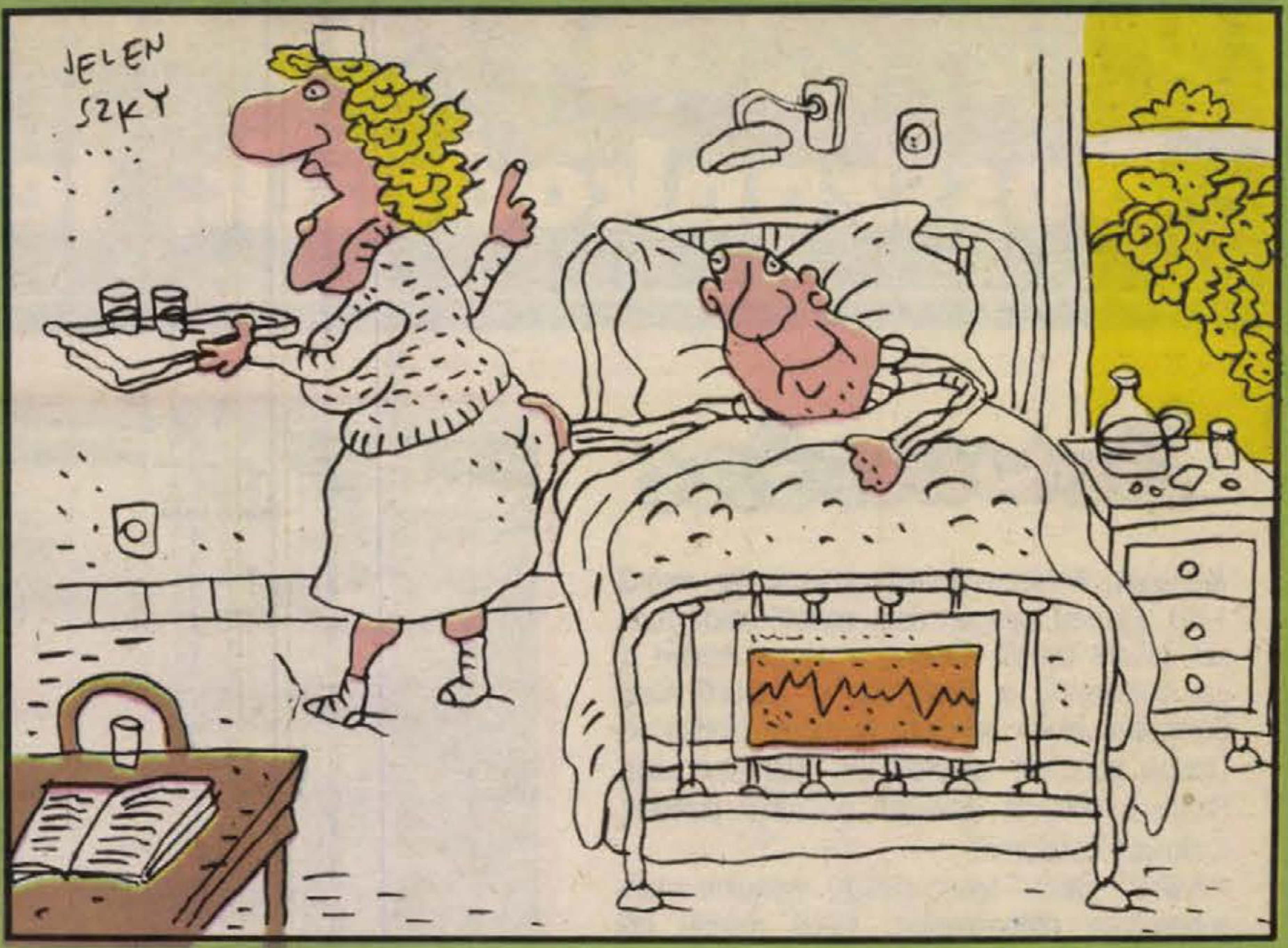
– Hát nem is tudom, apjukom... A mi időnkben ilyenkor csak a piros tojás járta...

KINEK ADJUK A BETEGKÁRTYÁT?

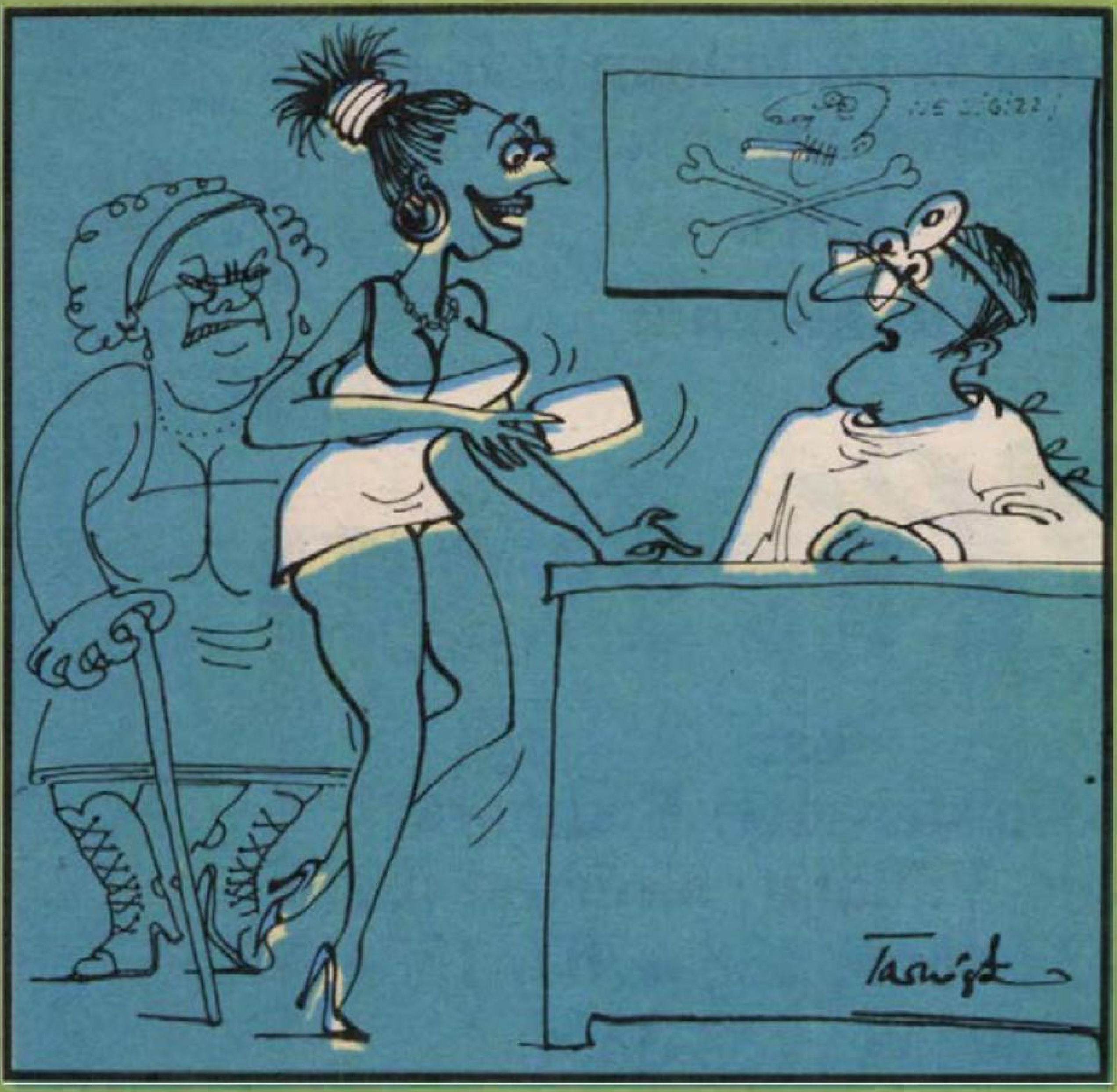
– Átviszöm ezt a pakli magyarkártyát Biri néninek, mert ügön jó főzetet csinyált a fájós derekamra!

– Na-na ketteske, szabad nővérválasztásról nem volt szó!

KEZELÉS

– Egyelőre csak az anyósomét hoztam el…

– Először csak a névjegykártyámat adom!

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (április 15-től 21-ig)

(azoknak akik még gyakorolják)

Kos: Anyagi helyzete egészen kiváló, de a munkahelyén kemény vitája lesz. Fékezze magát! A gorombaságokat nehezen felejtik. Partnerével is vitatkozik. Már a szakítás gondolata is felmerült. Egy új szerelemmel is sok gond lenne…

Bika: A rossz hangulata a múlté. Pénzügyei kezdenek rendbejönni és a család sem nyűgös. Partnere nagyon kedvesen vezette le a rosszkedvét. Ezt megismételhetik hétfőn és kedden is. Az ünnepeket töltse a családdal, ne mindig munkával.

Ikrek: Eléggé feszült. Az elkövetkező húsvét túl sok gondot és szaladgálást kíván. A család is ugyanolyan ideges, mint ön. Kevés a pénz. A szerelem sem vonzza. Az ünnepek alatt már megnyugszik és mindent másképpen értékel.

Rák: Még mindig nyugtalan. Az otthoni húsvéti munkák foglalkoztatják, meg a család. A pénz megvan, csak a nyugalom hiányzik. Az ünnepek alatt feloldódik és még a társa is az eszébe jut. Kellemes ünnepeket!!!

Oroszlán: A családban és a szerelemben minden a legnagyobb rendben van. Hol a baj? A munkahelyén és az anyagiakkal. Így 2:2 az eredmény. Ünnepek után azok is rendbe jönnek, és a 2:2-ből győzelem lesz. A közlekedésre fokozottan vigyázzon!

Szűz: A partnerrel fokozódnak a viták. Nagyon élesen támad, mert nem tart be ígéreteket és figyelmetlen. Beszéljék meg az ünnepek alatt. Egyiküknek sem lenne jó egyedül. Mind a két nap nagyszerű a szerelemre és a beszélgetésre.

Mérleg: A hét elején különböző problémákkal küszködik, munkahely, pénz stb. Szombaton már kiderül az ég, mert egy új szerelem lehetősége van kilátásban. Az ünnep elég hosszú, jól kiismerhetik egymást mindenhogyan.

Skorpió: Ritkán van úgy, hogy ilyen kellemes hete legyen valakinek. A kedve jó, az anyagiakkal nincs gond, a család vidám. És a szerelem? Ezen a héten minden összejön és minden sikerül, úgy, ahogy valaha megálmodta.

Nyilas: Nagyon össze kell szednie magát, hogy ne boruljon ki mindentől. A családot egy kissé megbántotta, tele van lelkiismeret-furdalással. Szerencsére az ünnepek alatt mindent jóvá tehet. A társát is engesztelje meg, mert nagyon borús.

Bak: Kellemes időszak ez a hét, mert bármit csinál az sikeres. A szerelem önnek, akkor kielégítő, ha nem gyors ismerettség, hanem hosszú, komoly kapcsolat. Ha ilyen már van, vigyázzon rá, ha nincs, most lehetősége adódik találni.

Vízöntő: Rossz a hangulata! Elveszett az önbizalma? Pedig semmi nem változott. Nyugodtan készüljön az ünnepekre. Minden lehetősége megvan, hogy ez szép legyen. Nyugalom, béke és egy kis szerelem. Mi kellhet még?

Halak: A pénzügyei nem a legrózsásabbak, így óvatosan vásárolja meg az ajándékokat és az italokat. Lehetséges egy új szerelem, de nem érdemes vele foglalkozni, mert csak a kellemetlenségeit szaporítaná vele.

– HELLASZ –

Bolhapiac

Keresnek: A Mesterdetektív számait (az elsőtől 1991. júliusig), faragott nagy méretű sakkfigurákat, fekete bakelit telefont, a német Pardon c. lap példányait, a Pesti Izé, a Szabad Száj, Borsszem Jankó bekötött, ill. egyes példányait, Omega porszívót alkatrésznek, Stanislav Lem: Solaris c. könyvét, diavetítőt, női ruhát, pulóvert, szoknyát, kosztümöt.

Kínálnak: „Delfin" típusú (NSZK) elektromos kétsebességes csónakmotort, 48-as méretű női ruhát, kabátot, 38-as női cipőket, 16 mm-es filmvetítőt, 12 szárnyú ablakot (190×210 cm), tv-szekrényt, bárszekrényt, ágyat tartozékkal, 300 mm-es logarlécet, rácsos hanglemeztartót, golyós számológépet (70×125 cm), Videoton fekete-fehér televíziót, Rakéta porszívót alkatrésznek.

Cserélnek: 25 l-es felszerelt akváriumot (merülő melegítő, hőmérő, Ciklon levegőztető), egy kondenzátorral, kapcsolóval ellátott működőképes mosógépre vagy hasonló teljesítményű villanymotorra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Baj van a célzással a Nagykőrösi úton. Az EXPO-ra ezt is meg kell tanulni.
(Beküldte: Hegoczki F. Zsolt)

Turkál

AZ ÖNKORMÁNYZAT ÖSSZEFOGÁSÁVAL

Fúvóshetek a kistelepüléseken is

Most már ők is fújhatják!
(A Pest Megyei Hírlapban találta Kormos Béla, Vác)

Mezőgazgazdasági meteorológia

Az átmeneti szárazabb időszak után a jövő héten ismét számíthatunk csapadékra. A lassú esőktől felázott, sáros föld legtöbb helyen nem szikkad fel, így a

Mindennek az a gaz gazdaság az oka?...
(A Magyar Nemzetből ollózta F. L., Budapest)

Zsarolók a telvíziónál

Négyszáz kiló

Ennyire zsaroltak?
(Az Esti Hírlapban találta Fekete László, Budapest)

Verik az adószedőket

NYUGI, APEH! EGYELŐRE KÍNÁBAN...

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők:
ANTAL FERENC
DUKAY BARNA
SZTANKANINECZ ISTVÁN

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Antal József (Antal)
Bánó Attila (Bánó)
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kürti András (K.A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Lehoczki Károly (CZKI)
Nemes Zoltán (Nemes)
Szmodis Imre (Szi)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/11-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

VONZÓ AJÁNLAT

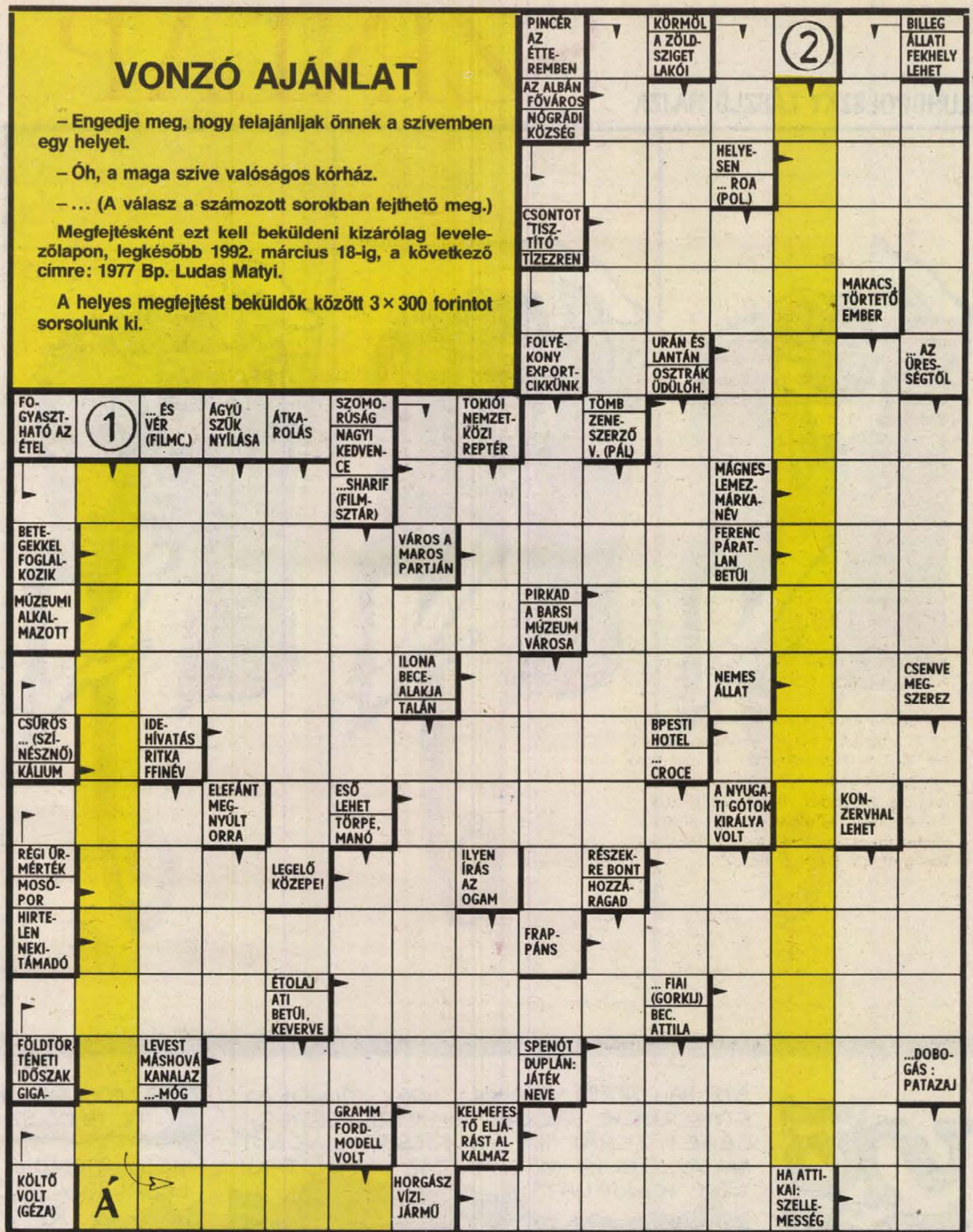
– Engedje meg, hogy felajánljak önnek a szívemben egy helyet.

– Óh, a maga szíve valóságos kórház.

– ... (A válasz a számozott sorokban fejthető meg.)

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. március 18-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 forintot sorsolunk ki.

A 8. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„A fiatalt akkor, ha jobban akarom érezni magam."
300-300 Ft-ot nyertek:
Ambrus Géza, 6300 Kalocsa, Vörösmarty u. 128.
Urbán Vidor, 1173 Budapest, Pesti út 117/50.
Mátrai Istvánné, 7624 Pécs, Alkotmány u. 30.
A nyereményeket postán küldjük el.

A novemberi Ludas Magazin keresztrejtvényének helyes megfejtése:
„Hogyne tudnék mindenre válaszolni, hiszen tavaly is ugyanezt tanultam."
300-300 Ft-ot nyertek:
Susnyák Mihály, 1068 Budapest, Rippl-Rónai u. 40.
Földvári Attila, 9400 Sopron, Pócsi u. 22. fsz. 1.
Molnár Katalin, 1137 Budapest, Reitter Ferenc u. 120. I/2.
A nyereményeket postán küldjük el.

SZÍNLAP

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ RAJZA

ORPHEUS AZ ALVILÁGI

NEMES ZOLTÁN RAJZA

